

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2000

Núm. 42

Presidència de l'Honorable Sr. Félix Fernández i Terrés.

Sessió celebrada dia 31 d'octubre del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4277/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a condicions mínimes per considerar un esportista com a esportista d'elit. 1806
 - 2) RGE núm. 3905/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a museu Puget a Eivissa. 1808
 - 3) RGE núm. 4276/00, de l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comissions de servei de professors sense docència. 1808
 - 4) RGE núm. 4457/00, de l'Hble. Sra. Diputada Margarita I. Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a coneixement de les despeses econòmiques de les diferents conselleries. 1810
 - 5) RGE núm. 4464/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de la redacció de la Llei del sòl. **(Decaiguda)** 1811
-

6) RGE núm. 4458/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inauguració del PAC construït a s'Arenal. 1811

7) RGE núm. 4463/00, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedient sancionador relatiu a la distribució d'aigua no potable a Búger. 1812

8) RGE núm. 4459/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a construcció del centre de dia de Lluçmajor. 1813

9) RGE núm. 4461/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes i subvencions als pagesos. 1813

10) RGE núm. 4453/00, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a autorització dels concerts dels dies 13 i 14 d'octubre. 1814

11) RGE núm. 4454/00, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a declaracions realitzades pel batle d'Inca. 1815

12) RGE núm. 4435/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a projecte de llei sobre parelles de fet. 1816

13) RGE núm. 4460/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a subvenció a Fires i Congressos per a la Fira Tecnoturística. **(Ajornada)** 1816

14) RGE núm. 4462/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a adquisició de les dues casernes al municipi d'es Castell. **(Ajornada)** 1816

II.- INTERPEL·LACIONS:

1) RGE núm. 3269/00, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a avaluació del sistema educatiu. 1817

III.- Debat de presa en consideració de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular RGE núm. 3844/00, relativa a proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori. 1823

IV.- Compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 3615/00, relativa a projecte agroambiental per al manteniment del sistema tradicional ramader de l'illa de Menorca, aprovada pel Ple de la Cambra en sessió de dia 01.02.00. 1832

EL SR. PRESIDENT:

Señoras y señores, si les parece, antes de empezar la sesión plenaria de hoy, podríamos guardar un minuto de silencio en solidaridad con las víctimas y los familiares del terrible atentado que se produjo ayer en Madrid.

Si les parece...

I.1) Pregunta RGE núm. 4277/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a condicions mínimes per considerar un esportista com a esportista d'elit.

Passaríamos a la primera pregunta del orden del día, la pregunta número 4277, que formula el Sr. Joan Huguet i Rotger, que tiene la palabra.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, senyor...

EL SR. PRESIDENT:

Un momento, Sr. Huguet, por favor, que tengo que controlar lo del reloj. Un momentito.

Ya puede empezar. Gracias, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Després d'haver solucionat el problema de les noves tecnologies, passam a fer aquesta pregunta i se m'ha d'admetre si li dic, Hble. Sra. Consellera, siau benvinguda en aquest parlament. Veig que la seva imatge es correspon amb la imatge que jo havia observat en els mitjans de

comunicació, perquè la veim poc per aquí i per tant tenim poca oportunitat d'entaular converses o preguntes.

S'ha de prendre la meua pregunta amb caràcter totalment constructiu, perquè fa referència a quins són els criteris que té la seva conselleria per considerar un esportista com a esportista d'elit, degut a una informació que ha sortit, i ens ha sorprès, en els mitjans de comunicació.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Huguet. Sra. Consellera, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gracias, Sr. Presidente. Bé, Sr. Huguet, la meua resposta serà també constructiva. De fet li he preparat una resposta bastant acadèmica a aquesta pregunta que, de fet, em sorprèn que es faci en aquesta cambra. Les condicions mínimes per considerar un esportista com a esportista d'elit no són estàndards ni estan marcades nacionalment o internacionalment. Evidentment l'elit d'un esport està formada pels millors esportistes d'aquest esport, però determinar qui és esportista d'elit i qui ja no ho és, a vegades és impossible o difícil.

A Espanya poques institucions públiques encunyen el terme popular esportista d'elit i, en canvi, s'empren més termes comesportista d'alt nivell, esportista destacat, millor esportista, etc. De totes maneres tots aquests són termes relatius, depenen de la referència geogràfica en què se situa aquest esportista, de la referència temporal, esportiva, etc.

A nivell de l'Estat, potser ja per entrar a una resposta a la qual es podria adscriure més la Conselleria de Benestar Social i als afectes dels successius reials decrets que sobre esportistes d'alt nivell el Ministeri d'Educació i Cultura publica des de l'any 96, es considera esport d'alt nivell la pràctica esportiva que és d'interès per a l'Estat en tant que constitueix un factor essencial en el desenvolupament esportiu, per l'estímul que suposa per al foment de l'esport base, en virtut de les exigències tècniques i científiques de la seva preparació i per la seva funció representativa d'Espanya a les proves o competicions esportives oficials o de caràcter internacional. Posteriorment són classificats els esportistes com d'alt nivell quan assoleixen un rànquing determinat als diferents campionats d'Europa, del món o als Jocs Olímpics.

La comunitat autònoma de les Illes Balears reconeix els mèrits dels esportistes més destacats des de l'any 98. Això no vol dir que siguin esportistes d'elit; són simplement, per dir-ho d'alguna manera, els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs, homes i dones, que han tingut resultats rellevants en els diferents campionats del món, als Jocs Olímpics...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, lo siento, pero se le ha acabado el tiempo total.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Ja acab, gràcies. Als campionats d'Europa i d'Espanya.

EL SR. PRESIDENT:

No, ya ha acabado.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. En aquesta hora del matí jo no esperava una resposta enciclopèdica, perquè l'haguérem pogut trobar tots. Jo em pensava que els seus companys de Govern l'haurien advertida que parlamentàriament parlant som un poc pillet i que la pregunta té intenció. La pregunta té intenció: esportista d'elit, per què li deman? Li he volgut donar pista, que dèiem els al·lots quan jugàvem, "em dones una pista?". Jo l'hi he donat: que sortia a un mitjà de comunicació, i jo feia referència a n'Antoni Peña, Antoni Peña, sisè del rànquing mundial de marató, que dins el rànquing d'aquesta temporada va fer primer a la mitja marató internacional de la Rioja, ha fet segon del campionat d'Espanya per autonomies, ha fet primer del campionat d'Espanya, mitja marató, a Zamora, i ha fet segon a la marató de Berlín. Com és que aquest esportista no figura a la nòmina de beques a esportistes d'elit de les Illes Balears?

I acabaré dient una cosa. Ell s'ha queixat; diu: "Jo no és que vulgui doblers, simplement crec que els criteris que s'utilitzen no són justs. El Govern és injust amb la beques. No tenc res en contra ni del billar ni de criar coloms, però l'esforç és molt distint d'un esport a l'altre". La pregunta anava dirigida i encaminada cap aquí.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Huguet.

I.2) Pregunta RGE núm. 3905/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a museu Puget a Eivissa.

Pasamos a la siguiente pregunta, pregunta número 3905, que formula el Sr. Joan Marí i Tur, que tiene la palabra.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el millor pintor eivissenc és sens dubte Narcís Puget. El seu fill, també pintor, va fer donació a l'Estat espanyol d'una valuosíssima col·lecció, tant del pare com seva, amb la condició que quedàs permanentment exposada al noble edifici gòtic de la ciutat vella d'Eivissa conegut com Can Comassema. Quan s'obrirà el Museu Puget?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Marí. Tiene la palabra el conseller de Educación.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Marí, en aquests moments encara es fan les obres de reforma de l'edifici de Can Comassema d'Eivissa. La previsió d'inauguració del museu és els mesos d'estiu de l'any 2001. Mentrestant des de la conselleria hem demanat al ministeri, que és el propietari del museu i, a la vegada, del fons artístic de la família Puget, que comenci a fer el projecte museològic per tal que la inauguració els mesos d'estiu de l'any que ve ja pugui fer-se amb un museu en perfectes condicions de visita i d'acord amb una concepció perfectament pensada d'exposició dels materials artístics.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Com vostè sap, Sr. Conseller, han estat molts els problemes que ha hagut de travessar aquest museu; fins i tot es va haver d'arribar al Suprem per aclarir un litigi que hi havia entre la família i l'Estat i la comunitat autònoma, i nosaltres creim que totes aquestes feines que es fan ara al museu Comassema que, per cert, les paga, si no estic malinformat, el Ministeri de Cultura, idò jo crec que estaria molt bé que s'accelerassin al màxim i també que es tenguessin en compte -li dic això a títol informatiu, que no hi hagués problemes després- idò unes condicions que va posar la família i que hi ha un patronat creat pel mateix Narcís Puget, i seria molt bo que la Conselleria de Cultura del Govern balear activàs una miqueta aquest patronat, no fos que als nombrosos problemes que es varen tenir per tirar endavant aquest museu, ara la família n'hi pogués afegir alguns altres. Estam segurs que la

família està d'acord en què s'obri aquest museu, però jo només, com a responsable que vaig ser durant uns anys de la cultura a Eivissa i també com a conseller de cultura, idò vaig tenir la sort de poder tenir llargues converses amb el Sr. Puget. Dic això del patronat perquè llavors, quan sigui l'hora d'obrir no es poguessin trobar amb alguns problemes.

Aquesta pregunta, com totes les que feim nosaltres, té la millor intenció, encaminada tan sols al fet que el nostre poble i, en aquest cas, el poble d'Eivissa, pugui gaudir d'un museu del millor pintor que ha donat la història d'Eivissa a aquesta cultura.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Marí. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Marí, evidentment des de la conselleria també tenim interès en què les obres s'accelerin al màxim. En tot moment, però, tenim clar que Madrid és el competent tant en l'execució de les obres com en la titularitat del fons artístic de la família Puget. Així i tot li agraesc els seus avisos sobre possibles, diríem, accidents negatius que es poguessin produir en relació a aquest fet i li don garanties que procuraré alertar totes les parts implicades des de l'òptica de la conselleria i del Museu d'Eivissa perquè no succeeixi res que sigui negatiu.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 4276/00, de l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a comissions de servei de professors sense docència.

Pasamos a la siguiente pregunta, la pregunta número 4276, que formula el Sr. Jaén Palacios, que tiene la palabra.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. La pregunta se da por formulada.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Jaén, vostè demana com es justifica que hi hagi un determinat nombre de docents amb funcions que vostè qualificat de no docents.

Bé, primer de tot li he de dir que no són docents, que és allò que vostè afirma, i com es justifica? Totes les administracions educatives tenen un nombre considerable de docents que fan tasques destinades a desenvolupar programes que tenen una incidència directa o indirecta sobre la docència. Per exemple la seva pregunta diu que no s'encarreguen de la docència directa. Això, per exemple, és fals en el cas del professorat dels centres d'aprenentatge, en el cas dels equips que van a donar suport lingüístic als centres; aquesta gent fa docència directa i, en qualsevol cas, és un personal absolutament imprescindible per millorar globalment el sistema educatiu.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. En días pasados, el 3 de octubre, encontramos 131 docentes sin función docente directa, en comisión de servicios. Ahora ya tenemos 194, 194, más algunos que no aparecen pero que aparecerán en su día porque no están donde les toca y no aparecen tampoco en comisión de servicios. Usted tiene, Sr. Conseller, 200 personas como mínimo, como mínimo, que son 1.000 millones de pesetas de crédito en su conselleria, para comisiones de servicio. Esa cifra no se ha dado en esta comunidad cuando gestionaba el Partido Popular y el gobierno del Partido Popular en educación, y por tanto sin que usted tenga la competencia de deportes. Son muchas comisiones de servicio.

Usted reconocía *-Diario de Sesiones* de día 3 de octubre- que "el cert és que a mi, sumant totes aquestes especialitats, o temàtiques, àrees de treball, que ha anat esmentant, me'n surten 118". Pues mire usted la resolución de la Dirección General de Personal Docente de 14 de agosto del 2000 y le saldrán 194, y no cuento los CPR, no los cuento, ni la Dirección General de Ibiza, ni la Secretaría General Técnica, ni los sindicatos, los llamados liberados sindicales; eso no lo cuento.

Sr. Conseller, son muchas personas en comisión de servicio, muchas personas en comisión de servicio, y esto debe tener alguna regla. Cuando aparezcan los muertos, entre comillas, experimentales o que no están en el boletín, podremos saber a cuántos llegamos. Yo ya le he hecho una pregunta solicitando documentación con nombres y apellidos, sobre dónde estaban, dónde están, que espero que usted conteste cuanto antes para poder debatir el tema.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Jaén. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Vostè, Sr. Jaén, amb aquesta pregunta no vol fer res més que crear la sospita que la Conselleria d'Educació ha col·locat molta gent amb funcions inexistents. Això és absolutament fals. En aquest moment la Conselleria d'Educació té alguns professors més en comissió de servei que hi havia el 98, alguns. Jo sé quants són; vostè no m'ho ha demanat encara, però. Aquestes persones fan feines que són absolutament imprescindibles per al funcionament d'Educació. L'altre dia n'hi vaig esmentar tota una sèrie.

És que vostè és partidari de suprimir els CPR? Sí, sí, sí, hi són, hi són, Sr. Jaén. Vostè és partidari de tancar el camp d'aprenentatge de la conselleria? Això són les comissions. Vostè és partidari que els 14 inspectors provisionals, que són professors en comissió de servei, els suprimim? Vostè és partidari de no tenir professors per atendre el servei de noves tecnologies? Vostè és partidari de les vuit oficines d'escolarització, tancar-les, que tenen cinc professors en comissió de servei?, és que vostè enyora l'oficina d'escolarització que va obrir el PP i que costava 90 milions de pessetes cada any?

Clar, és que aquí hi ha una cosa substancial. Efectivament tenim alguns professors més en comissió de servei que els que tenien vostès, però és que vostès feien contractacions externes i nosaltres ens fiam dels nostres propis docents, i a posta a l'oficina d'escolarització hi ha cinc docents que costen 30 milions de pessetes i no és una oficina d'escolarització que en costava 90. A posta tenim docents que fan els nostres programes i no contractam programes amb empreses externes, com l'Anderson, que va cobrar 25 milions de pessetes per fer un estudi sobre els costos de l'educació que va entregar quan vostès ja havien firmat l'acord amb Madrid.

Per tant, per favor, Sr. Jaén, per favor, Sr. Jaén...

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Què passa, Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Se le ha acabado el tiempo.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Perdoni, és que donava l'espatlla al Sr. President i no ho havia vist. En qualsevol cas, Sr. Jaén, li vaig demanar que si vol que en parlem amb detall demanem una compareixença.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 4457/00, de l'Hble. Sra. Diputada Margarita I. Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a coneixement de les despeses econòmiques de les diferents conselleries.

Pasamos a la siguiente pregunta, la pregunta número 4457, que formula la Sra. Cabrer, que tiene la palabra.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. La don per formulada en els termes plantejats.

EL SR. PRESIDENT:

Por el Gobierno... Perdón. Sr. Mesquida.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Miri, la contestació que vaig donar era que, derivat del canvi del sistema informàtic de comptabilitat, la informació que vostès sol·licitaven no era del tot fiable, i llegesc textualment del *Diari de Sessions*, que el sistema informàtic no permetia tenir la informació de forma definitiva i validar la documentació que vostès sol·licitaven, sistema informàtic que vostès varen comprar i que nosaltres patim.

És a dir, primer, no s'ha negat cap informació, o no disposen de la informació que els remetem derivada de l'article 103 de la Llei de finances i que conté modificacions de crèdit, estats d'execució de pressuposts de les contractacions directes? Miri, tenim gent fent feina en aquest tema i, perquè vegin que ni ara ni abans no se'ls ha negat cap tipus d'informació, els puc dir que la conselleria remetrà tota la informació sol·licitada com a molt tard el dia 15 de desembre, però també li vull dir que no esperaré a tenir tota la informació, i tal com se'm va demanar per part del seu grup, setmanalment remetré la informació validada, començant per aquesta mateixa setmana.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la informació que ens remet del 103 de la Llei de finances no és aquesta, no és el major de despesa de cada partida pressupostària. Això, vostè ho sap, i no ha d'enganyar aquesta cambra; és un altre tipus d'informació, però no aquesta que ha demanat el Grup Parlamentari Popular. Això, la primera qüestió.

La segona qüestió és que per donar aquest tipus de despesa el sistema funciona perfectament des del mes d'abril, i vostè sap que si ara anam a qualsevol conselleria, ens treuran un major de despesa de qualsevol partida pressupostària. Vostè em diu que s'han de validar aquestes dades. Miri, jo ja crec que..., almanco ha corregit, ja diu que el sistema funciona, però que només s'ha de validar. Bé, deixem-ho estar perquè jo crec que hem d'anar a allò pràctic, i allò pràctic és que el nostre grup té dret a tenir aquesta informació perquè vostès, quan estaven a l'oposició, sempre la demanaven i nosaltres sempre remetíem la documentació.

Vostè em diu que ja començarà cada setmana a enviar documentació. Idò perfecte, aquest és el nostre objectiu: que vostè ens envii una documentació i que no estiguem en aquest joc que, la veritat, és que ja no entenc si és que tenen molt a amagar, ja no entenc la realitat que les UG funcionen perfectament des del mes d'abril, però bé, vostè em diu que començarà a enviar la informació a partir d'aquesta setmana fins al 15 de desembre, nosaltres ens conformam, li pregaria que fos així i li pregaria que en altres exercicis no es repeteixi aquesta situació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Cabrer. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, si haguessin comprat un sistema informàtic fiable no estariem parlant avui aquí. Primer cosa.

Segona cosa. Això els demostra, a vostès, aquesta actuació, que és una passa més en aquesta estratègia, jo crec que és absolutament equivocada, de desqualificar. "El president no és fiable, el president és un superbiós, aquí només es menteix". Això és una passa més. Vostès saben que existeix una manca de fiabilitat perquè han tengut accés de forma irregular, irregular, telefonant a funcionaris per demanar-los-ho, i aquests mateixos funcionaris els han advertit que efectivament hi havia una manca de fiabilitat, i per donar més força a les meves paraules jo duia avui una còpia del llibre de pressupost que, a un annex, a un annex, hem detectat un error informàtic: el pressupost de l'estat d'execució marca un bilió de pessetes; un error informàtic.

Què farien vostès si l'interventor general de la comunitat autònoma els digués que la informació no és fiable i que convé que, fins que no ho sigui, no es reparteixi? Què farien? La donarien? Jo he fet cas a l'interventor, però també he fet cas al portaveu del grup de l'oposició, que em va demanar que donàs la informació de forma gradual i així ho faré.

I un darrer comentari, Sra. Diputada. Miri, jo m'he educat amb una família tradicionalment de dretes, i m'han ensenyat dues coses: primera, tenir respecte per les opcions polítiques dels adversaris i actuar sense cap tipus de sectarisme, actitud absolutament comprovable dins la Conselleria d'Hisenda; i segona cosa que m'han ensenyat és a ser educat i a no insultar.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 4464/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de la redacció de la Llei del sòl.

Pregunta número 5, número 4464, que formula el diputado Sr. Joan Huguet i Rotger, que tiene la palabra.

Daca la pregunta en ausencia del diputado.

I.6) Pregunta RGE núm. 4458/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inauguració del PAC construït a s'Arenal.

Pregunta número 6, número 4458, que formula el diputado Sr. Gaspar Oliver i Mut, que tiene la palabra.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Senyores, senyors diputats. Com vostè sabrà, Sra. Consellera, el Govern balear i l'Ajuntament de Lluçmajor varen signar un conveni l'any 98 per construir el centre de salut de s'Arenal. Amb aquest conveni el Govern balear finançava en deu anys el cost total d'aquest edifici i, per l'altre, l'ajuntament, que va redactar el projecte, el va adjudicar dia 29 de juny del 98 sobre uns terrenys que havia adquirit l'ajuntament precisament per dur a terme aquest centre de salut. Aquestes obres han tengut bastant de retard per circumstàncies que no vénen aquí al cas, però que feien referència a cimentació, etc., però allò cert és que aquest edifici està ja acabat i es va acabar abans de l'estiu, crec, devers el mes de març.

Atès que tots aquests retards han suposat una sèrie de comentaris de la població, dels ciutadans de s'Arenal, tots aquests comentaris que hi ha en aquests moments creim que no són bons, i la pregunta que li formulam és, precisament en benefici d'aquests ciutadans, a veure si el Govern balear, Insalud i l'ajuntament ja s'han posat d'acord perquè aquest centre de salut funcioni el més prest possible, i la pregunta és a veure quan es pensa inaugurar aquest centre de salut.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Oliver. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Sr. President. Sr. Oliver, vostè ho ha explicat molt bé. Aquest centre de salut fou començat el 98 amb un pla 10. La conselleria ha complit al cent per cent amb l'estructura i amb l'equipament. Segons tenc notícies aquest centre està, com vostè molt bé ha dit, perfectament acabat, el que passa és que sempre, entre institucions, o sigui, entre la conselleria i els ajuntaments pertinents, i li puc explicar uns quants casos: per exemple, des que som consellera he anat a inaugurar, juntament amb el Sr. Fiol, el centre de salut de Campos, he anat a inaugurar el de Binissalem i he anat a inaugurar el de Campanet, sempre també amb l'exconseller perquè ell havia començat, com aquest que vostè esmenta, aquests centres. El que passa és que sempre hi ha un respecte per l'ajuntament, i és l'ajuntament el que ha de dir quan inaugura.

Per a nosaltres no hi ha cap problema: podem inaugurar demà mateix. Tots els ciutadans i les ciutadanes poden estar tranquils perquè la conselleria ha complit els seus deures, i esper trobar-me de forma molt propera en aquesta inauguració, juntament amb el Sr. Fiol, que des d'aquí supòs que ens hi veurem, i jo el convidaré si em pertoca, com l'he convidat sempre, Sr. Fiol, sempre ens hi hem trobat i, no ho sé..., que l'ajuntament ens digui el més prest possible quan pot començar això.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera. Sr. Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. No crec que només sigui cosa de l'ajuntament, perquè inaugurar un PAC, inaugurar l'obra civil crec que és fàcil, allò important és que també estigui dotat de personal, i la meua pregunta anava encaminada cap aquí, en el sentit de veure si les tres institucions ja s'havien posat d'acord, però bàsicament la conselleria, que és la que també té responsabilitat en aquesta matèria, amb l'Insalud quant a la dotació de personal.

Miri, per allà es deia, a s'Arenal, que es faria el mateix que amb l'institut, que es va inaugurar deu mesos després d'estar ja en funcionament. Les seves paraules em tranquil·litzen i crec que és bo per als ciutadans saber que s'està fent tot el possible perquè aquest PAC estigui en funcionament, com vostè diu, demà mateix. No m'ha dit quan pensen inaugurar, però continuarem fent feina i esbrinant, si és possible, quan entrarà en funcionament el centre de salut de s'Arenal.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Oliver. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sr. Oliver, com molt bé ha dit amb les seves paraules esper que l'Insalud doti de la forma més propera i més ràpida del personal perquè pugui estar obert 24 hores aquest centre de salut.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 4463/00, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedient sancionador relatiu a la distribució d'aigua no potable a Búger.

Pasamos a la pregunta número 4463, que formula el diputado Sr. Francesc Fiol i Amengual, que tiene la palabra.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, el mes d'agost vàrem tenir coneixement, mitjançant el *Diari de Mallorca* concretament, que un redactor del *Diari de Mallorca*, acompanyant un regidor del Partit Popular, va descobrir que l'Ajuntament de Búger injectava aigua no potable a la xarxa pública de Búger.

Subsegüentment el batle, durant el mes d'agost, va reconèixer que havia utilitzat aigua d'un pou tancat per Sanitat feia uns anys, i immediatament la reacció de la conselleria va ser l'adequada, immediata i lògica, en paraules del director general de Sanitat, Sr. Pomar, que va manifestar que s'havia incomplert una ordre de l'autoritat sanitària, de tancament, i que naturalment es posaria en funcionament el corresponent expedient informatiu i, naturalment, sancionador posteriorment, i l'interès de qui els parla és conèixer quin és l'estat de les coses d'aquesta qüestió.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Fiol. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Sr. President. Sr. Fiol, està vostè molt ben documentat. Efectivament dia 8 d'agost es va fer una inspecció per veure allà on eren els pous que subministraven aigua als veïnats de Búger, i en el moment de la inspecció es va comprovar que no es trobava en funcionament el pou número 1. Es va obrir, tal com vostè ha explicat, el procés..., l'expedient informatiu, i és

veritat, després es va anunciar que continuàrem amb l'expedient administratiu.

El que va passar és que els Serveis Jurídics de la conselleria afirmen que les declaracions a un mitjà de comunicació per part d'un batle no són suficients per obrir l'expedient sancionador, i per això, perquè els Serveis Jurídics de la conselleria ho desaconsellen perquè diuen que no és adient, no s'ha començat l'expedient administratiu.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera. Sr. Fiol.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. He de manifestar, amb tota la modèstia però amb tota la preocupació, la meva disconformitat i la de tot el grup. Parlem d'una qüestió molt delicada: és molt fàcil comprovar que des que es va ordenar el precinte d'aquest pou, amb les factures de GESA es pot acreditar sobradament el consum elèctric necessari per moure aquest pou, i li puc assegurar que la vulneració d'aquest precinte ha estat una cosa que ha durat diversos anys, i a mi em pareix que allò adient seria que la conselleria fins i tot passàs el tant de culpa a la Fiscalia i denunciàs aquesta actuació de l'Ajuntament de Búger com una qüestió presumptament delictiva.

El batle de Búger, que és una persona vertaderament peculiar, ha vulnerat un precinte de Sanitat, ha donat -com està sobradament demostrat i reconegut per ell mateix en els mitjans de comunicació i en el mateix ajuntament- ha donat aigua d'un pou que Sanitat havia precintat durant una sèrie d'anys, i jo crec que aquesta és una situació que pot ser delictiva i, en qualsevol cas, és manifestament irregular des del punt de vista administratiu, i em sembla que hauria de reconsiderar aquesta postura, consellera, perquè vostè té, o pot tenir, una culpa *in vigilando*, una obligació de tutelar que es compleixin les imposicions sanitàries com és la clausura d'aquest pou.

Per tant, li coment i li deman que reconsideri aquesta postura, que reflexioni davant aquesta postura i que actuï, si és necessari, per la via penal, i sinó per la via administrativa, però realment amb urgència, perquè és un tema que afecta d'una forma molt important, molt important i destacada, la salut pública dels ciutadans, en aquest cas concret de Búger, i crec que vostè ha de prendre cartes en l'assumpte i no es pot inhibir d'aquesta qüestió.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fiol...

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Sr. President. Sr. Fiol, no dubti que els tècnics i els inspectors que han fet les successives inspeccions han complit amb el seu deure. Jo estic ben segura que tots els tècnics que s'han desplaçat, i han tancat els comandaments, i han certificat que no s'utilitzà l'aigua, ho han fet perfectament bé, com era la seva obligació.

Evidentment vostè em diu que jo m'ho torni a estudiar, i jo m'ho tornaré a estudiar, o sigui, jo tornaré a reunir els Serveis Jurídics de la conselleria, que han estat els seus i vostè els coneix molt bé, i vostè sap que són molt escrupolosos en la seva feina i que no diuen aquestes coses per un caprici sinó que se les estudien tots els nostres tècnics, però jo els tornaré a dir la seva advertència i els tornaré a comentar el que vostè ha dit en aquesta sala d'aquest parlament, i ja li contestaré més endavant.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera.

I.8) Pregunta RGE núm. 4459/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a construcció del centre de dia de Lluçmajor.

Pasamos a la siguiente pregunta, pregunta número 4459, que formula el diputado Sr. Gaspar Oliver i Mut, que tiene la palabra.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Senyores, senyors diputats, el Govern balear, l'any 98, Sra. Consellera, va adjudicar les obres del centre de dia de Lluçmajor, un projecte que va ser redactat pel Govern central l'any 94, projecte aprovat pel Govern central i que va ser transferit a la comunitat autònoma. Aquestes obres que va adjudicar el 98 havien d'acabar el desembre del 99.

Atès que el mes de setembre el president de la comunitat, el Sr. Antich, va visitar aquestes obres acompanyat dels presidents i altres membres de les associacions de Tercera Edat de Lluçmajor, va suscitar tota una sèrie de polèmiques respecte del projecte i també quant al retard de les obres, creant una confusió de si s'acabarien aquests obres o si el que faria el Govern seria continuar amb la segona fase del projecte.

Atesa idò, la tardança en l'execució d'aquestes obres i aquesta confusió que es va suscitar aquell dia, la pregunta que nosaltres li feim és a veure quan té previst el Govern acabar les obres de l'esmentat centre.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Oliver. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sr. Oliver, com vostè ja ha explicat, aquestes obres que varen començar el 98 estava previst en el projecte que s'acabassin el desembre del 99, però ja quan aquest govern va prendre possessió, vostès ja sabien que aquestes obres havien sofert un retard perquè hi havia, entre d'altres, problemes de cimentació.

Per tant, adaptant el projecte a la nova situació, el que jo li puc contestar és que la primera fase d'aquest projecte acabarà en el desembre del 2000, i que aquesta primera fase suposarà l'acabament definitiu de la primera planta, menjador, cafeteria, sala d'estar i pati intern, i del soterrani, amb sala de reunions, sala d'exposicions i d'ús múltiple. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera. Sr. Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Només per agrair la resposta de l'Hble. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. ¿Sra. Consellera?

I.9) Pregunta RGE núm. 4461/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes i subvencions als pagesos.

Pasamos a la siguiente pregunta, la número 4461, que formula el diputado Sr. Cristóbal Huguet i Sintes, que tiene la palabra.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sr. President, i que don per formulada amb els termes en què s'ha presentat a l'ordre del dia. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Sr. Conseller de Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Moltes gràcies. Com vostè sap, hem de diferenciar en parlar dels ajuts allò que són les diferents línies dels ajuts comunitaris, procedents de la Unió Europea, i els ajuts específics de la Conselleria d'Agricultura. Crec que hem de

remarcar dues línies de treball de cara a la simplificació i a l'eliminació de burocràcia en la tramitació dels ajuts en tema agrari: en primer lloc la simplificació de la documentació i la reducció dels tràmits administratius; i en segon lloc la participació d'entitats com cooperatives, SAT, magatzems col·laboradors o organitzacions de productors en la tramitació i per tant també l'agilitat d'aquests tràmits. En el que respecta als ajuts europeus, és un tema que en gran part és de normativa comunitària, d'obligat compliment, i l'objectiu de la Conselleria és una millora del procediment que dugui a establir un registre dels beneficiaris, que pugui per tant també les tramitacions i les documentacions a presentar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, miri, jo faig un seguiment del programa de govern del pacte, agaf el document que varen publicar del pacte, i procur fer un seguiment. En economia productiva, 6.1, agricultura, hi ha plana i mitja de propostes: desaparició de societats públiques actuals -aço ho deien, naturalment, l'any 99-; impulsar sistemes de gestió d'ajudes procedents de la Unió Europea, considerar l'agricultura sector estratègic, integrar l'agricultura en política activa, foment de productes autòctons, suport de..., bé, etcètera, etcètera. Tot molt lloable, i que qualsevol firmariem. Però sabem que té les seves dificultats, que moltes vegades només es tracta d'omplir un programa, una plana, i allà queda abandonat.

Però, miri, "simplificar i desburocratitzar els sistemes d'ajudes i subvencions". Vaig pensar, vetaquí una cosa que açò sí que la pot fer la Conselleria, l'administració no ha de menester ajuda de ningú, "simplificar i desburocratitzar", fa un any i mig, supòs que ho va escriure el seu antecessor, supòs que ho varen firmar tot, estic segur que ho varen firmar tots els del pacte; i avui, Sr. Conseller, vostè ens ha contestat que bé, que han de distingir entre els fons i els ajuts europeus, els específics de la Conselleria, que una cosa són gratificacions, l'altra és simplificació, que la disminució dels tràmits... Sr. Conseller, el que m'agradaria que poguessin sentir els pagesos avui aquí és "sí, nosaltres fa un any i mig que governam, vàrem firmar açò, i ja hem reduït. Però els pagesos avui en dia, enguany, cobren el Proagro ara, al mes d'octubre, i el govern anterior els pagava el mes de març. Açò és la situació, rectifiquin i compleixin el seu pacte, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Huguet. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Jo crec que li he respost ben clar, i li puc dir una cosa: es pot fer i es fa, es fa, i molt. Vostè sap, Sr. Huguet, que la tramitació dels ajuts de la sequera per

conreus herbacis s'ha tramesa per correu a tots els possibles beneficiaris, i tan sols ha estat necessària la firma?, que se li ha enviat tota la tramitació feta, i simplement firmant? Crec que això no s'havia fet mai en aquesta comunitat autònoma, i crec que el sector ho reconeix, i ho veu, el gran esforç que s'ha fet de simplificació, que crec que en aquest sentit representa tot un referent. Vostè sap que en la tramitació de les ajudes per transport d'aliment hi han col·laborat cooperatives, SAT, magatzems col·laboradors, i que s'ha fet amb un alt nivell d'eficàcia i de satisfacció del sector? I també, per parlar d'altres temes, amb els previsibles ajuts que es puguin fer referits als arbres, al conreu d'ametllers, de garroverar afectat per la sequera, la tramitació comptarà amb la col·laboració de les organitzacions de productors de fruites i hortalisses.

Pertant, crec que estam davant un bon conjunt d'iniciatives fetes, que en una situació difícil com ha estat la d'aquests darrers temps s'ha pogut donar sortida d'una manera àgil i satisfactòria per al sector als diferents problemes.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 4453/00, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a autorització dels concerts dels dies 13 i 14 d'octubre.

Pregunta número 4453, que formula el diputado Sr. Antonio Diéguez i Seguí, que tiene la palabra.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Conseller, con motivo de la celebración de dos conciertos los días 13 y 14 de octubre, circuló por los medios de comunicación un informe de su conselleria, en el cual se calificaba al público que posiblemente asistiría a los referidos conciertos como un público marginal, y a los pocos días se denegó la autorización de estos conciertos. Quisiera saber, Sr. Conseller, si la denegación de la autorización para celebrar estos conciertos tiene que ver con ese criterio de marginalidad que manejaba el personal técnico de la Conselleria, o con alguna otra circunstancia.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diéguez. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Dir-li que els qualificatius que puguin realitzar tècnics de la Conselleria poden merèixer també la meua reprovació, en la mesura que crec que és un qualificatiu desafortunat, i no feia una referència a cap col·lectiu, i mai no s'ha sentit en veu de ningú dels que tenim responsabilitat política, tant del director general com del conseller.

Entrant al fons de la pregunta, li diré quins són els motius, i li diré que des que hem assumit la responsabilitat a la Conselleria d'Interior en qüestions d'espectacles, hem mantengut un criteri de flexibilitat i de mirar d'actuar sobre la realitat de l'illa de Mallorca, perquè estan transferits a l'illa de Menorca i a Eivissa i Formentera als consells insulars. Però hi ha vegades que les qüestions s'han de fer amb respecte a la legalitat, i li diré una qüestió: en el seu moment l'empresa que ho organitzava va firmar un acord amb Fires i Congressos, amb el qual es responsabilitzava de demanar totes les autoritzacions que fossin necessàries. No es va demanar cap autorització, i s'havia d'haver fet deu dies abans. Aquesta és una mica la realitat allà on ens trobam. Jo li diré i li respondré amb una cosa: aquesta legislació, reglamentació que hi ha sobre espectacles, es va fer amb l'anterior govern. Aquest govern està mirant de començar a treballar en el sentit que no ens trobem amb colls allà on d'alguna forma, perquè el jovent i el no jovent puguin realitzar concerts musicals, no estiguin totalment estrangulats, com està passant. Això em recorda aquelles frases constants del Partit Popular, que l'aigua estava arreglada, les carreteres arreglades, tot això per vint anys, i els concerts. Resulta que així ens ho han deixat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Dieguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Conseller, me doy por satisfecho por su respuesta, faltaría más, sobre todo especialmente desde el punto de vista de que se prevé probablemente modificar esa normativa para hacer que sean posibles los espectáculos que todo el mundo deseamos que se produzcan sin más problemas ni interferencias, pero sobre todo sí que quisiera que se tomaran las medidas oportunas para que, por parte de quien corresponda, por parte de los informes técnicos o por parte de quien realiza los informes técnicos, no se realicen nunca más consideraciones éticas en los mismos. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diéguez. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Evidentment prendrem mesures al respecte, i dir-li que en tot moment el que nosaltres hem volgut mantenir és una posició de respectar la legalitat vigent que hi ha, tant si ens agrada com si no; i si no ens agrada, hem de provocar les necessitats necessàries de canvi, però jo crec que un exercici de responsabilitat política i exemplificadora respecte de la societat, el que ens correspon als que tenim responsabilitats polítiques és complir la legalitat, perquè si a la primera de torn que es pot l'infringim, crec que perdem tota autoritat moral i política. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 4454/00, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a declaracions realitzades pel batle d'Inca.

Pasamos a la pregunta número 4454, que formula el diputado Sr. Antonio Diéguez i Seguí, que tiene la palabra.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ

Gracias, Sr. Presidente. Pasamos de la marginalidad social a la marginalidad legal, puesto que como consecuencia de la suspensión de estos conciertos, se oyeron determinadas declaraciones por parte del alcalde de Inca, en las que parecía admitir la posibilidad de autorizar espectáculos pese a que no fueran legalmente seguros para los espectadores, lo cual realmente es preocupante, y más después de haber oído en esta cámara las palabras que hemos oído respecto al tema de Búger. En cualquier caso quería saber, Sr. Conseller, cuál es su opinión al respecto.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diéguez. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Jo entenc que quan un concert crida tanta gent, hi hagi a vegades alguns dirigents amb responsabilitat política que se'ls vagi la llengua, ho entenc. Però m'agrada més l'actuació que hem tengut des de fa un any l'actual Govern amb la Delegació del Govern allà no sempre hem analitzat les actuacions d'una forma molt més discreta, i mirar que el compliment de la legalitat sigui una constant. Crec que és un terreny molt perillós començar a actuar com a arma llancívola contra l'adversari polític qüestions d'espectacles i tal. Però únicament faré una menció, ja que no hi ha la persona que ha fet les declaracions, sí que faré una advertència genèrica, perquè crec que això és l'important. Si algú vol fer un plantejament de modificació legal, o d'alguna qüestió, que ho plantegi, però aquesta és la normativa que d'alguna forma va imposar el Partit Popular. Jo crec que avui el batle d'Inca tindrà una oportunitat de demostrar el seu respecte o no a la legalitat amb el concert que, segons s'anuncia als mitjans de comunicació, es realitzarà avui a Inca. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, muy brevemente, simplemente para desear que efectivamente todo el mundo, especialmente las autoridades públicas, que son las primeras responsables, defiendan la aplicación de la ley, tal y como

corresponde, y descartar ese tipo de conductas, porque ya no podemos limitarnos ante esta actuación, o la de cualquier responsable pública, a confiar en que no pase nada. Creemos que para eso está la ley, y la ley es la primera cosa que hemos de respetar quienes estamos en cuestiones públicas. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENTE:

Gracias, Sr. Diéguez. Sr. Conseller, gracias.

I.12) Pregunta RGE núm. 4435/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a projecte de llei sobre parelles de fet.

Pasamos a la pregunta siguiente, la número 4435, que formula el diputado Sr. Joan Buades i Beltran, que tiene la palabra.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Gràcies, Sr. President. La pregunta en principi és molt simple: D'acord amb el pacte de govern de Balears estava previst aprovar un projecte de llei sobre parelles de fet. Per quan té previst el nostre govern la presentació en aquest parlament d'aquest projecte de llei?

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Buades. Sra. Consellera.

LA SRA CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Buades, tal com ja vàrem anunciar en una entrevista mantinguda en el mes de juny del 2000, a la qual varen assistir representants de l'associació Ben Amics amb el president del Govern i amb mi mateixa, dins del darrer trimestre de l'any 2000 l'avantprojecte de llei de parelles de fet entraria en el Consell de Govern. De fet, segons m'informa la Direcció General de Menors i Família, la pròxima setmana, la primera setmana del mes de novembre estarà ja acabat i elaborat aquest projecte de llei de parelles de fet, que degut a la manca de dotació d'aquesta direcció general de personal per dur endavant les polítiques de família i unitats de convivència, s'ha fet una assistència tècnica, tenint en compte les aportacions que organitzacions socials havien aportat.

Per tant, la nostra previsió és que a partir de la setmana que ve ja es pugui a posar a disposició de les organitzacions socials, dels partits polítics i d'altres institucions, per tal que participin en la seva valoració, i que abans de finals del 2000 sigui aprovat per Consell de Govern. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera. Sr. Buades.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Gràcies. Les explicacions de la consellera Caro, i m'alegr d'aquests terminis temporals que està donant. Jo vull recordar només que tenim 37 ajuntaments de les Illes Balears que tenen un registre de parelles de fet en aquests moments, i tenim més de 700 parelles inscrites, i que és una llàstima que el Govern progressista hagi d'anar temporalment per darrere de governs conservadors com el del País Valencià a l'hora d'aprovar lleis d'aquesta mena. Ho lamentam, però millor tard que mai. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Buades. Sra. Consellera.

LA SRA CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Buades, jo estic convençuda que a pesar d'aquest retard vostè se sent més còmode i està més satisfet de tenir progressistes que governs de dretes. Per això, com que estic segura d'això, i com que pens que vostè és una persona que hi creu, en el que és la participació social, el debat social, jo valoraria que aquest any que ha passat no és ni molt manco un any que ha passat debades, perquè de fet el que hem aconseguit en una societat conservadora com és la nostra fer un debat social, treure aquest debat al carrer, i sorprendre'ns que efectivament la gent, a base de poder participar en aquest debat es defineix en aquest aspecte, en el tema de les parelles de fet, bastant més progressista del que malauradament es manifesta en les urnes. Per tant, jo tenc el mateix interès que això es faci el més aviat possible, però mai el debat social és un debat estèril, perquè ajuda a conformar una realitat més progressista, una realitat menys conservadora, i que tal vegada una llei posada a damunt la taula sense aquest debat, realment no ens sentiríem satisfets els que ens consideram d'esquerres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera.

I.13) Pregunta RGE núm. 4460/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a subvenció a Fires i Congressos per a la Fira Tecnoturística.

I.14) Pregunta RGE núm. 4462/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a adquisició de les dues casernes al municipi d'es Castell.

Las preguntas número 4460 y 4462 están aplazadas en tiempo y forma por el Gobierno.

II) Interpel·lació RGE núm. 3269/00, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a avaluació del sistema educatiu.

Por tanto, pasaríamos al segundo punto del orden del día, que es la interpelación número 3269, presentada por el Partido Popular, cuyo representante tiene la palabra. ¿Interviene alguien por el Partido Popular? Buenas tardes, Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Buenas tardes, Sr. Presidente. Disculpe, estaba...

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Lamento mucho acudir con retraso al estrado. Hace no mucho tiempo, seis meses aproximadamente, debatimos aquí una interpelación de nuestro grupo parlamentario, que dio lugar a una moción subsiguiente, en la que de alguna manera hacíamos referencia a cuestiones que hoy también vamos a plantear. Más recientemente el presidente del Gobierno, ausente, se refería en el debate de política general al fracaso escolar. Grandes palabras, en esa especie de "rondalla del hostel" que nos comentaba, ejemplo que por cierto no trasladó a la educación; ese hostel que ha sido gestionado durante 14 años por gobiernos socialistas. Curiosamente también esa herencia recibida, a la que siempre se hace una alusión desde el Gobierno, pues en el caso de la educación no se habló para nada.

Yo no quiero hablar de responsabilidades del pasado, porque creo que ni es el momento, ni nos gusta hablar del pasado, algo sin embargo a lo que ustedes nos tienen muy acostumbrado. A mi me gusta más hablar de futuro, y en todo caso no nos interesa buscar culpables sino soluciones. Curiosamente también ninguno de los grupos que apoyaban al Gobierno en las propuestas de resolución del debate de política general presentó ninguna propuesta sobre el tema de calidad de la educación, de fracaso escolar, etcétera.

Nos preguntábamos hace seis meses, y así lo recoge el *Diario de sesiones*, cuál era la situación de la enseñanza en las Islas Baleares. Alguna idea tenemos al respecto, ¿verdad? Todos y cada uno, el Gobierno también tendrá la suya. Pero es una idea vaga, más o menos aproximada pero vaga, incierta, porque no se sustenta en principio en lo que son instrumentos de evaluación. Y ¿qué es lo que nos separa para alcanzar una educación de calidad, un compromiso que creo que todos estamos en ello. En ese informe que el Gobierno remitió también y que cita el *Diario de sesiones*, sobre el estado de la educación lamentablemente ya lo dije, lo reitero ahora, nada de eso se hizo, sino traer a debate como siempre las transferencias de educación.

Yo puedo afirmar, debo afirmar, y espero que el conseller me lo pueda confirmar o desmentir, que el Gobierno no tiene una idea exacta de cómo está la educación en las Islas Baleares. Y ya va siendo hora de que la tenga, ¿verdad?, porque llevan gobernando en esta comunidad pues casi año y medio, que es el tiempo que nuestro gobierno, el último gobierno de esta comunidad, gestionó las transferencias en Baleares, el año 98

y el año 99 pues hasta marzo, porque prácticamente después en funciones, o hasta junio, si me aprieta, pues 18 meses. Por tanto, es hora de que esa idea, que yo creo que es vaga, como digo, se vaya perfeccionando, en el sentido del término latino, de *perficere*, de completar, de ir completando esa idea que tenemos para que deje de ser menos aproximada y más real. Desde luego hay una serie de problemas, muchos, que aquejan a la educación y que demandan soluciones de mejora.

La evaluación del sistema educativo es algo reciente, pero es verdad que hay muchos antecedentes. La vieja ley de educación ya contemplaba la evaluación, introdujo el término de evaluación, incluso de los centros, no sólo de los alumnos, y también un poco del sistema, pero no se hacía en aquellos tiempos porque esto es posterior, todas las tendencias apuntan de los indicadores de calidad de educación sobre el año 90, y así está (...) en este sentido. Con la Logse, después de la Logse, nace el Instituto Nacional de Calidad y Educación, en el año 93, si mal no recuerdo, a principios de los 90, y así se ha hecho en otras comunidades autónomas, no voy a citarlas, que ustedes seguramente las conoces. Es verdad que la evaluación no da nada que no sea discutible, porque aquí verdades absolutas, no las hay, es verdad. Pero también es verdad que la evaluación nos da unas informaciones, como pasa al conductor que va conduciendo, pues una señal, un peatón que va, y eso le hace introducir unas informaciones que él procesa para actuar de acuerdo, pues si debe ir a 50, porque es una zona de peligro, pues acomodar la velocidad de la conducción para no tener problemas.

Lo cierto es que los resultados del Ince, los últimos resultados que tenemos, de junio del 2000, avances, pues muestran que esta comunidad, España en general estamos unos puntos por encima de la media de la OCDE, y Baleares en particular, junto con Extremadura, Andalucía, Ceuta y Melilla, pues ocupan un poco esa especie de furgón de cola en el tema de evaluación, y es una imagen desde luego poco halagüeña.

Para que me dé tiempo, paso por encima de las Jornadas de la ESO, celebradas el año pasado en diciembre, y que también ponían el dedo en la llaga de algunas cuestiones, donde participaron casi un millar, creo recordar, de profesores de distintos niveles, e hicieron unas ideas, una aportaciones de cómo estaba la situación. Hay muchas cuestiones que nos interesan, pero en fin, a los efectos de hoy, dejando otras muchas, yo diría que la primera es el rendimiento escolar. También hay otras que son colaterales, porque el rendimiento escolar es una variable compuesta en la que inciden muchas cuestiones; pero está el absentismo en las aulas; la formación del profesorado, que se pone mucho hincapié, no ya en la formación inicial, sino también en la formación permanente, la (...) retributiva de los profesores, casos de violencia o indisciplina, y también las relaciones de las familias con el centro. De todo esto, de una u otra forma, todos los indicadores del Ince hablan de ello.

Pero lo que más preocupa es la cuestión del rendimiento escolar, y es necesario esta mejora cuantitativa de la enseñanza, y también cualitativa, que depende fundamentalmente, ya decía, de muchas variables, pero de una fundamental, que es la

calidad humana, diríamos, y la calidad profesional de los docentes. No hay reforma que sigue adelante si no es por los docentes, esto es una frase ya acuñada. De ahí, por tanto, que es necesaria la formación del profesorado.

Sr. Conseller, ¿es posible disminuir la tasa de fracaso escolar? Yo creo que sí. No en tres meses, porque eso no es un trabajo a hacer en tres meses. Yo le preguntaría: ¿Qué política piensa hacer el Gobierno con esa finalidad? ¿Qué política va a hacer para que ese elevado índice de fracaso escolar, de alumnos que no finalizan la ESO, si hacemos un cómputo aproximado de 120.000 alumnos, digamos, de infantil, primaria y secundaria, números redondos, y el fracaso se sitúa en un 25% aproximadamente, pues son personas ya en riesgo desde que se inicia el sistema, en riesgo de fracaso. Y alerta en la educación infantil, que es muy importante porque las situaciones de desigualdad se dan primero en los niños de 0 a 3 años, donde hay que hacer un esfuerzo especial.

A juicio del Ince, es necesario elevar el rendimiento educativo, y es necesario elevarlo fundamentalmente en los centros públicos, donde los resultados son peores que en los centros privados. Ha hecho hincapié también en este tema recientemente la Fundación para la Modernización de la Educación. El Sr. Marchesi presentó en Madrid no hace mucho los resultados de un estudio que habían hecho. Hay también síntomas preocupantes, que cita también el Ince, que es esa especie de incomunicación, o si se prefiere de comunicación no favorable entre los padres y los centros, y que eso también habría que mejorarlo con una mayor participación y trabajo en común. Desde luego la Ley de consejos escolares, el proyecto de ley que está en trámite parlamentario, es un arma especial en el sentido de mejorar la participación, que esperamos que en trámite parlamentario pueda ser mejorable.

Nosotros como ustedes, yo creo que todo el mundo quiere una educación de calidad. Nuestro programa electoral así lo recoge en su página 119. Usted, Sr. Conseller, nos ha informado por la prensa, como es habitual. Usted nos ha informado por la prensa de que va a crear un instituto de calidad y evaluación, no sé exactamente ahora el término que la prensa difunde, de la enseñanza pone, no de la educación, de la enseñanza. No sé si ése es el término que al final será. Lo va a crear por decreto. Nosotros no sabemos nada de eso, nada nos ha dicho, no nos ha consultado en nada, y quisiéramos saber algunas cosas: Ese organismo qué características va a tener, cuál será su autonomía, qué funciones va a realizar, quién lo va a presidir, cómo va a colaborar con el Ince, qué modelo va a tomar de referente, el catalán, el valenciano, el canario, el andaluz, que son los que tienen más raigambre, porque por ejemplo el catalán nació prácticamente parejo con el Ince, en el año 93. Entonces, quisiéramos saber qué modelo es el que se va a seguir, no quiero decir copiar, pero decimos seguir, tener por referencia.

Y existe un segundo objetivo no menos importante. Me refiero a la necesidad de informar a la sociedad...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jaén, vaya acabando.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Acabo, Sr. Presidente.

...de informar a la sociedad de los resultados de la evaluación. Una evaluación no es para guardarla en el cajón, sino para tomar después medidas, en cualquier sistema, sea un sistema educativo, sea un sistema de fabricación de bloques o de ladrillos. Hay un proceso de calidad, y la sociedad quiere saberlo.

En el año 97, David (...) habla de la obligación de rendir cuentas, una demanda social cada vez más presente, porque la sociedad exige calidad en todos los productos que hace, y los padres quieren saber la educación que reciben sus hijos cómo es, qué resultados se obtienen. Esto en Estados Unidos se hace, hay una publicación anual que se llama el *Time Almanac*, y que publica desde educación hasta otras muchas otras cosas. Yo, portanto, lo que le pido en esta interpelación es que usted, lamentando que no hayamos podido hablar de ese instituto, a ver cómo debiera configurarse, pues repito, que nos diga usted estas preguntas, si ha tenido oportunidad de tomarlas, de qué funciones, qué objetivos, en definitiva qué autonomía va a tener ese instituto, porque, claro, difícilmente se podrá evaluar a los centros educativos, y también a la administración educativa, que es una de las funciones que tiene que hacer el organismo, cuando tiene una dependencia muy fuerte de la administración, o cuando no hay planes plurianuales que pueden abarcar distintos gobiernos. Eso es todo, Sr. Presidente, muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Jaén. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. La formulació de la interpel·lació que ha presentat el diputat Sr. Jaén és relativa a l'avaluació del sistema educatiu, deu minuts no donen per massa temps, però jo intentaré respondre les seves preguntes ajustant-me al màxim al que ha plantejat.

Evidentment, coincidim amb ell sobre la importància de l'existència d'un procés d'avaluació del sistema educatiu, per tal de tractar, per tal de diagnosticar les seves mancances i les seves deficiències, i poder planificar la seva correcció. Com ell ha dit molt bé, al llarg dels anys noranta, a l'Estat espanyol s'ha anat consolidant un estat d'opinió favorable a la cultura de l'avaluació, a la cultura de l'autoavaluació i, com ell ha dit, l'Ince, primer, dins el marc de la Logse, una llei del 95, la creació d'organismes autonòmics d'avaluació. Podríem esmentar cada cas d'aquests, però no tenim temps per fer-ho i, per tant, ho deixam de banda.

I ja tot seguit, aterratge al que s'ha fet fins ara a Balears. Bé, d'una banda hi ha les actuacions de la inspecció educativa, de sempre, que tenen, entre d'altres funcions la d'anar revisant, analitzant el funcionament del sistema educatiu i els seus components, professorat, alumnat, rendiment, però és evident que ho fan des de perspectives parcials. Després, hi ha hagut diverses col·laboracions de la comunitat autònoma de les Illes Balears amb l'Ince, i s'ha participat des de Balears en estudis desenvolupats per l'Organització per a la cooperació i el desenvolupament econòmic, o sigui l'OCDE, concretament s'ha participat -participar vol dir aportant dades de Balears- a un projecte internacional d'indicadors d'educació, a un projecte anomenat Pisa, projecte internacional per a la producció d'indicadors de rendiment dels alumnes, amb lectura, matemàtiques i ciència, i aquests tests elaborats d'aquest projecte Pisa, s'administraran a partir de l'any 2000 i concretament a les Balears ja varen ser passats pels centres la primavera passada.

També és prevista la participació de Balears en un altre projecte internacional: intercanvi d'experiències amb països de la ribera mediterrània, que rep el nom de Biomet, i també des de Balears s'ha participat en el projecte de diagnòstic de la direcció dels centres docents sostinguts amb fons públics, un estudi impulsat per l'Ince i que ja s'han passat els qüestionaris a Balears, i un altre projecte d'avaluació de l'ensenyament i aprenentatge de la llengua anglesa amb l'Eso, on també hi participa Balears.

Aquests dos estudis que he esmentat ja s'han realitzat, ja s'han realitzat, vull dir, les tasques que des de Balears s'havien de realitzar, i després, no, perdó, aquests dos que acab d'esmentar ara es troben en procés de realització, i ja s'han realitzats l'estudi sobre l'educació primària, que es varen passar els qüestionaris a la primavera de l'any 99 i ja disposam de dades bàsiques publicades, i un estudi sobre educació secundària, que també s'han passat qüestionaris durant la primavera de l'any 2000, encara no s'han publicat les dades bàsiques, etc.

I, en els dos casos de participació de Balears, s'ha demanat a l'Ince que es fes una ampliació de la mostra per tal que allò que són les dades macro que maneja l'Ince, poguessin tenir una major concreció i, per tant, un major nivell de fiabilitat en el cas de Balears.

És evident que totes aquestes dades disperses ja ens permeten començar a tenir unes dades encara bàsiques per anar elaborant un diagnòstic, però és evident que tot això és insuficient i, a posta, el Govern ha optat per la creació de l'Institut d'Avaluació i Qualitat educativa, que era un objectiu que formava part del pacte de govern i que, en una moció aprovada en aquest parlament el mes d'abril, els grups que donen suport al Govern varen votar a favor d'aquesta proposta i que, en principi és una proposta de decret que probablement pot anar al Consell de Govern d'aquesta mateixa setmana i, si no, de la propera setmana.

El Sr. Jaén em demana que jo n'expliqui algunes coses, així ho faré amb molt de gust. Dir-li que jo no acostum a informar

per la premsa, ni d'aquest institut ni de les altres temàtiques que fan referència a Educació, probablement no hi ha cap conseller que sigui objecte de més compareixences en comissió ni de més preguntes en plenari, per tant, una informació directa sí que crec que la tenim. Aleshores, jo voldria informar mínimament de quin serà el contingut d'aquest institut i després, si tenim temps, comentar una sèrie de coses relacionades amb el tema de l'absentisme escolar que ha esmentat el Sr. Jaén i que afortunadament per a tots, no per al Govern, per a tots, sobretot per als ciutadans de les Illes Balears, sembla que la tendència és una tendència a millorar a les Illes Balears des del 96-97 cap aquí; i, en aquests moments, ja ens despenjam una mica de la cua de les comunitats autònomes on havíem estat, efectivament, el 96-97.

Bé, en principi, aquest institut es crearia mitjançant un decret i al seu article, concretament primer, apartat dos, diu que serà l'òrgan encarregat de proporcionar informació rellevant sobre el grau de qualitat del sistema educatiu als òrgans de participació institucional, diferents sectors, comunitats educatives, societat en general, etc. Bé, ara no llogiré el decret, perquè no tendria massa sentit, però és evident que les funcions d'aquest institut seran analitzar el grau d'eficàcia del sistema educatiu, elaborar informes i dictàmens referits a l'assoliment dels objectius que determina la legislació vigent en matèria educativa, dur a terme processos d'avaluació, col·laborar amb l'Institut Nacional de Calidad Educativa i amb d'altres institucions autonòmiques o europees dedicades a tirar endavant processos d'avaluació, i, evidentment, del que es tracta és d'aportar més dades pròpies i més fiables als indicadors del sistema estatal d'avaluació, es tracta d'intercanviar experiències, es tracta de tenir una base de dades que concentri les dades disperses de nivell i de valor diferent que va generant el sistema educatiu. Per exemple, és evident que molts de responsables del departament d'orientació educativa dels centres de secundària anualment fan algun tipus de procés avaluatiu que després sol anar a la documentació d'inspecció, idò serà bo també integrar-la perquè pot introduir petits matisos, importants.

Respecte del seu funcionament, i una cosa que he vist que al Sr. Jaén li preocupava molt, que era la possible autonomia o no d'aquest organisme, jo li dic que aquest organisme tindrà la mateixa autonomia que tenen els altres organismes de característiques semblants de les altres comunitats autònomes i el mateix de l'Estat, hi haurà una participació, com no podia ser d'altra manera, de l'administració educativa, hi haurà una participació d'altres conselleries del Govern, Treball, Innovació i Energia, la Conselleria d'Indústria a través del seu Institut de la Qualitat, hi haurà una participació en el seu consell rector del que són representants dels òrgans de participació de la comunitat educativa, Consell Escolar de les Illes Balears, Consell Social de la Universitat, Consell de Formació Professional de les Illes Balears i, evidentment, hi haurà, com he dit abans, una participació d'aquells directors generals o d'aquells departaments d'administració educativa més lligats a aquests processos d'avaluació.

A més del Consell Rector hi haurà un comitè científic en el qual, lògicament, hi participaran especialistes que donaran

suport a l'estructura mínima que tindrà aquest institut, perquè pretenem crear un institut amb una estructura de personal propi mínima, i que estableix molts de convenis de col·laboració o contractacions externes perquè creim que aquesta és una millor manera de poder trobar l'organisme més especialitzat que convengui en cada cas i, a la vegada, també, per abaratir costos de funcionament. En qualsevol cas, és evident que aquest institut d'avaluació qualitativa també reclamarà algun docent que haurà de passar a tenir comissió de serveis, perquè, difícilment, amb la cadira buida podrem aconseguir que funcioni aquest organisme.

El director de l'Institut serà un funcionari de la conselleria amb consideració de cap de servei i una mica haurà de ser la persona que haurà de pivotar i haurà d'impulsar tot aquest procés. Per tant, tenim un comitè científic i un consell rector i, a la vegada, m'he oblidat, perdó, una institució importantíssima que també formarà part d'aquest consell rector i d'aquest comitè científic, que és la Universitat de les Illes Balears, lògicament. En principi, aquest institut neix com a organisme per avaluar el sistema educatiu no universitari, si bé hi ha una disposició final a la qual diu que aquest institut establirà convenis amb la Universitat i amb el Consell Social de la Universitat per tal de, conjuntament i de manera paritària, impulsar processos d'avaluació de la Universitat, en línia amb aquella oficina d'avaluació que ja té organitzada la Universitat des de l'any 1997, si no ho record malament.

En definitiva, aquest organisme ens permetrà diagnosticar mancances, diagnosticar defectes, tenim claríssim que ha de ser un institut que sigui complementari de l'Ince, que introdueixi especificitats amb les avaluacions que faci i que, per tant, repetesc, sigui complementari de l'Ince, no es tracta de disputar terreny a l'Ince, que serà molt col·laborador de l'Ince i dels altres organismes avaluadors que hi pugui haver a altres comunitats autònomes i, evidentment, creim que de la tasca d'aquest organisme se'n podran derivar, com deia el Sr. Jaén, dades més fiables, diagnòstics més solvents de la situació educativa de les Illes Balears que evidentment és tota una situació, com tota l'educació a finals del segle XX dins el món occidental, prou complexa com perquè, efectivament, les dades de l'Institut d'Avaluació no hagin de generar actituds de dogma de fe a l'hora d'interpretar l'educació, que sempre té paràmetres que van més enllà dels macroindicadors, moltes vegades purament quantitatius, que es manegen en aquests processos d'avaluació.

En una segona intervenció, ja detallaria algunes coses més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. ¿Grupos que deseen fijar la posición? Por el PSM-Entesa Nacionalista, tiene la palabra el Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats i membres del Govern presents en aquesta cambra. Des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, hem pogut

veure com, la gran experiència parlamentària del diputat portaveu del Grup Parlamentari Popular, ha servit per presentar una altra vegada una interpel·lació al Govern de les Illes Balears, adreçada concretament a la Conselleria d'Educació i Cultura, en un tema que crec que a tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra interessa molt, com és, un doble tema, entenem que la formulació d'aquesta interpel·lació té com a dos caires, d'una banda l'avaluació del sistema educatiu implantat a aquestes Illes Balears, i de l'altra, la millora de la qualitat de l'ensenyament que s'imparteix en aquestes mateixes Illes Balears. Creim que és un tema que preocupa tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra, pel que fa al rendiment escolar, com ha dit el diputat del Grup Parlamentari Popular, l'absentisme dels centres escolars, la formació del professorat, la relació de les famílies amb els centres. I quan el diputat ha fet la pregunta, respecte de quina política farà el Govern per fer davallar l'alt índex de fracàs escolar, o quan ha fet altres preguntes relatives a un d'aquests quatre temes, a nosaltres ens sembla que la intervenció que ha fet el conseller, ha donat resposta, des del nostre punt de vista, satisfactòria.

Volem recordar que no és aquesta la primera interpel·lació que es fa, i ho deim perquè creim que no acabam de compartir, amb el diputat del Grup Parlamentari Popular, el fet que les informacions de la Conselleria d'Educació i Cultura es trametin únicament per via de mitjans de comunicació, sinó que aquesta cambra és testimoni de les múltiples informacions que s'han transmès.

També voldríem, amb la nostra intervenció, recordar que a l'acord programàtic del Govern del pacte de progrés figura realment un intent, un esforç, unes ganes de fer que tant l'avaluació del sistema educatiu que s'imparteix en aquestes illes, com la millora en la qualitat de l'ensenyament sigui tengut en compte pels responsables de l'educació. I, finalment, també volem rebre, amb els braços oberts, la proposta que ha fet el conseller, de creació d'un institut que permeti valorar la qualitat del sistema educatiu amb una estructura mínima, convenis de col·laboració externa intentant abaratir el costos de funcionament que això comportaria.

Sí que voldria acabar recordant al diputat del Grup Parlamentari Popular que això de reclamar *perficere*, "perfeccionar" amb 16 mesos, allò que no s'ha *perfectum*, "perfeccionat", durant 16 anys, podria ser considerat com una exigència una mica exagerada, jo el que reclamaria, del Grup Parlamentari Popular, és que continuï amb la tasca de col·laborar activament, positivament, per a la millora de la qualitat de l'ensenyament en aquestes Illes Balears i per fer que aquesta avaluació del sistema educatiu que tots consideram necessària, es pugui dur a terme de la manera més eficient.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Buele. Por el Grupo Parlamentario Socialista, tiene la palabra Tirso Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. La interpel·lació dóna lloc a pensar que és possible tenir una política de col·laboració, almenys de convergència sobre necessitats que té plantejades avui la societat d'aquestes illes, i una és la derivada de la Llei, d'una llei de l'any 90, si no vaig equivocat, que parla, per primera vegada d'avaluació de qualitat del sistema educatiu, i des del Grup Socialista volem dir un parell de coses.

Primer de tot, què és el que s'ha d'avaluar?, i per què s'ha d'avaluar? I la primera pregunta que hem de contestar entre tots és a veure per què serveix l'educació, el procés educatiu a què està destinat? Està destinat, bàsicament, segons el nostre criteri, a dues funcions molt específiques, primer, respondre a unes necessitats que té plantejades la societat, que és una societat canviant, ràpidament canviant, i també, per què no?, no diré a tenir un principi doctrinari, però sí de formació integral de la persona que va per damunt dels interessos econòmics que sempre seran temporals en el sentit que no romanen moltes vegades.

Segona, una vegada que nosaltres tenim qualificat per què ha de servir l'educació, el que convé és determinar quins són els paràmetres que intervenen, perquè amb l'avaluació d'aquests paràmetres sabrem si l'educació que s'imparteix en aquestes illes o els criteris polítics que la determinen responen o no a les necessitats que prèviament s'han detectat, quins són aquests paràmetres? El tipus de centre, l'alumnat en cada cas, que és molt diferent per illes i dins la mateixa illa a molts dels sectors geogràfics, el professorat, l'estat dels centres, els mitjans materials que té a disposició el centre escolar, i la mateixa administració, per què no?, o el grau de participació de la societat, del grup social que es beneficia d'una escola determinada, d'un centre educatiu específic. Per açò, aquest institut ens sembla bo, positiu que el Govern del pacte de progrés, amb quinze mesos, sigui capaç de dur a Consell de Govern la fundació o el projecte d'instauració d'aquest institut d'avaluació de la qualitat, cosa que altres administracions dins la mateixa comunitat autònoma on vivim, amb 18 anys no s'hi van atracar. I açò és positiu, i tots ens n'hem d'alegrar.

Però hi ha dues coses que són importants. Primer de tot, la continuïtat en el temps, un institut farà una fotografia de la situació del sistema educativa un moment determinat, però és canviant, perquè són canviant les situacions que hi ha socials que determinen moltes vegades el rendiment escolar dels alumnes, la mateixa situació econòmica d'una família pot determinar la bondat o maldat dels estudis o de l'actitud que tenguí el seu fill o filla dins l'educació, continuïtat en el temps. Segona, flexibilitat, els criteris que avui ens serveixen potser que els haguem de canviar d'aquí a un temps, perquè la realitat sigui diferent. I tercera, pluralitat, i aquesta pluralitat anirà, per una part, una que s'està complint ja que és l'autoavaluació que fan els mateixos centres sobre uns qüestionaris que la Conselleria d'Educació els envia, que és un poc què és el que pretenien quan han començat el curs, i han fet el programa, quina ha estat la resposta que han tingut al final, però per si aquesta autoavaluació que sempre serà perversa, perquè les

autojustificacions públiques no poden ser mai tan realistes com les fetes des de l'exterior, i en aquest instrument d'avaluació exterior del sistema educatiu, ha de ser plural, i quan dic plural, dic que no pot ser totalment un grup de persones o una entitat que estigui desvinculada de la conselleria o del sistema educatiu, perquè no és cap garantia de coneixement. Hi ha d'haver participació activíssima per part de la conselleria, per part dels individus o dels sectors que intervenen directament en el procés. Per açò, la idea que hi participi el Consell Escolar, que hi participi la mateixa administració, tenguí els referents a la Universitat o de col·legis professionals o de col·lectius directament relacionats amb l'ensenyament, per a nosaltres és una garantia que els estudis d'avaluació que pugui fer en el futur, siguin fiables i serveixin a aquesta administració i a les futures que hi hagi en aquesta comunitat, com un instrument de fer els nostres ciutadans més feliços, si es permet una paraula passada de moda, més feliços vivint dins una societat més lliure cada vegada i més solidària.

Per açò, la política anunciada pel conseller rep el suport del Grup Socialista, creim que és un bon començament, com a instrument per millorar l'educació, no com un instrument de repressió o com un instrument per dir "que malament que ho fan", perquè, a més de molts de diners, hi ha un col·lectiu professional, que jo estic d'acord que depèn dels professionals de l'educació la bondat o maldat del sistema, hi estic d'acord, amb la formació del professorat i amb les compensacions o més bé la valoració que es faci de la seva feina, tindrem un aliat perquè l'educació, en aquest país, sigui de cada vegada millor.

Gràcies, senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Pons. Para réplica, Sr. Jaén, tiene la palabra.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Uno de los principios de la Escuela de la Jocosa, era "niños, (...) o de la escuela, venid que aquí seréis felices", yo creo que este principio hoy día dista mucho de la realidad, pero bueno, no está mal tenerlo en el referente utópico cuando hablamos de estas cosas.

Hay dos referencias que yo quiero dejar un poco claras, la primera es respecto de la moción que se aprobó en su día, es una moción subsiguiente a una interpelación que presentó el Grupo Parlamentario Popular, creo que era el punto 1 que hacía referencia a eso y que hubo una enmienda que se transaccionó, una enmienda, la verdad, que no tuvimos inconveniente en aceptarla porque prácticamente era idéntica, salvo que no hacía referencia a unos artículos de la Logse, artículos que están en la Logse y hay que cumplirlos, se quiera o no se quiera, pero bueno, no pusimos inconveniente.

En segundo lugar, se ha hecho también referencia al pacto de los partidos políticos que dan apoyo a este gobierno, y bien, hay una referencia expresa, efectivamente, a la creación de ese instituto, pero también es una obligación por ley, que yo recuerde, al menos la Lopec, la Ley orgánica de participación y

evaluación de los centros educativos y de gobierno de los centros educativos, ya habla en su exposición de motivos de esto, de la evaluación, y la Logse no sé en qué artículo, pero sobre el artículo 60, o 60 y 70, entre esos artículos, tanto da uno como otro, hace referencia a la obligatoriedad de que las administraciones educativas evalúen en su propio sistema. Es decir, que lo más discutible sería si tiene que ser un organismo de esta manera o de la otra, pero que la obligación de hacerlo con un instrumento evaluador, es, sea cual sea el medio que se haga.

Yo hacía referencia a la prensa, porque creo que era oportuno, hubiese sido oportuno que el conseller hubiese comparecido ante la comisión para explicarnos el borrador del decreto, es normal que un organismo de esta naturaleza, que tienen que ser lo más aséptico posible, y lo más autónomo posible, autonomía no significa hacer lo que quiera el organismo, dentro del marco que se le da, ha de ser autónomo, pues que hubiese comparecido y no lanzar, al menos yo así lo leí, yo leí que (...) del conseller, lanzar esa idea, yo no sé con qué fin, pero bueno, se lanzó esta idea, antes de esta interpelación, de que se iba a crear ese organismo, ya estaba así acordado, y no hemos tenido conocimiento, como digo, de ese contenido del organismo que ahora el conseller ha explicitado algunas cuestiones al respecto.

Todos hemos de tener una preocupación por esta evaluación, porque nos va a aportar, como digo, eso, señales, algunas amarillas, seguramente alguna roja, otras que ni una cosa ni otra, y eso es bueno, porque uno sabe dónde va y qué procedimientos tiene que hacer, qué medios tiene que poner para mejorar. Pero yo creo que debe ser un organismo lo más autónomo posible, es decir un organismo que fije qué objetivos va a tener, qué fines y qué metas. Ha de ser un organismo que enfoque la evaluación desde dos puntos de vista, uno meramente pedagógico, pero también una evaluación de carácter de eficiencia, porque hoy en día los ciudadanos, los gobernantes ya no responden ante Dios y ante la historia, afortunadamente, algunos porque son agnósticos o ateos y Dios, por tanto, no les interesa, en un estado laico, por tanto, eso no importa; ante la historia, solamente responden aquéllos que se crean Jorge Manrique, que tengan mucho interés en perdurar en la vida de la fama; o se responde ante el dinero de la administración, que debe responder que lo gasta lo mejor posible, cada vez hay más conciencia, en España, en otros países hace mucho tiempo que tienen esa conciencia, que el dinero que se gasta, se gasta eficientemente, que, por cierto, el organismo tiene que ver con esas dos vertientes de evaluación. De contenido, qué es lo que tiene que evaluar, de metodología, pues también, qué métodos cualitativos y qué métodos cuantitativos, los dos, no sólo los rendimientos, que seguramente son más fáciles de evaluar, los rendimientos, con un test, con una prueba que acoja los resultados, que los valore, que los tabule y haga, por tanto, saque información de ahí. Autonomía de organización, evidentemente estará un poco encorsetado porque la misma Logse ya determina que el gobierno determinará la organización, pero habrá que sea un poco flexible esa organización. De recursos, yo no he visto los presupuestos todavía, porque creo que no han sido admitidos a trámite y, por tanto, no sé si ya figura presupuestariamente

una dotación para la puesta en marcha de este organismo, que veo más que será como una especie de servicio, yo discrepo un poco, creo que tendría que tener un rango un poco especial, y no que sea un jefe de servicio, porque eso casi sería un servicio más de la administración educativa, y, desde luego, un organismo que la información que genera, la pueda difundir libremente, sin mayor problema.

Desde luego, en fin, yo no sé, Sr. Conseller, ha dicho que pronto la va a publicar, ya analizaremos su contenido, y esperamos que un organismo que debe perdurar en el tiempo, porque se cambie la Logse o no se cambie, de aquí donde corresponda, y venga tal, la actividad educativa tiene que ser evaluada internamente y externamente, evaluar los alumnos, los profesores, los centros y la propia administración, por tanto es un organismo que tendrá vocación de futuro ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jaén, vaya acabando, por favor.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Y como tiene vocación de futuro, convendría que estuviésemos lo más de acuerdo posible en eso, en lo que va a ser este organismo.

Disculpe, Sr. Presidente, muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Jaén. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Veig que més enllà de petits detalls, al Sr. Jaén li sembla bé aquesta caracterització genèrica que jo he donat de l'organisme, de l'Institut d'avaluació i qualitat del sistema educatiu, és un organisme que ja té planificada una certa programació d'actuacions, aquí tenc, el que passa és que no hi ha temps, aquí tenc un llistat de temes que tenim prevists i, evidentment, és un organisme que es crea amb una finalitat, com no podia ser d'altra manera, de contribuir a la millora del sistema educatiu, un sistema educatiu en el qual, afortunadament, tenint en compte que la comunitat autònoma de les Illes Balears va ser una de les primeres que es varen avançar a l'aplicació de la Logse i que, per tant, probablement ha estat una de les primeres comunitats autònomes on s'ha començat a tenir capacitat per autocorregir aquelles coses que inicialment podien haver quedat una mica descol·locades dins l'aplicació de la Logse, el cert és que els indicadors més recents ens donen unes dades de millora respecte de mitjan dècada 95-96, 96-97, així i tot la millora és encara suficientment baixa com perquè no puguem fer repicar campanes i, a més a més, jo seria estúpid si no fes, perquè visit molts de centres i parl amb molts de professors i, per tant, sé les problemàtiques reals que existeixen en els centres educatius.

En qualsevol cas, és evident que en parlar de fracàs escolar, n'hem de parlar, jo diria, amb rigor, no és gens fàcil aquest concepte, és un concepte que no només remet al món de l'escola, també remet a possibles problemàtiques socials, familiars, per exemple, una cosa que queda claríssima a totes les dades d'avaluació que va donant a conèixer l'Ince, és que la variabilitat familiar és importantíssima, aquí concretament tens una dada: resultats segons el nivell cultural de les famílies, famílies sense estudis, un 59%; famílies amb estudis universitaris, un 72%, una diferència de 13 punts, segons que les famílies tinguin estudis o no, i clar, les Illes Balears, no sé si ho saben, és una de les comunitats de l'Estat amb un menor percentatge d'estudis universitaris, i això, lògicament, té repercussions.

D'altra banda, aquesta conselleria ja treballa, com dic, per millorar l'educació dins aquesta dinàmica global, s'ha elaborat, per primera vegada -ara m'he deixat la revista, el Quadren d'Educació que hi dedica tota una pàgina- un pla de xoc contra l'absentisme escolar, evidentment s'ha anat millorant la formació del professorat, existeix un pla quadriennal de formació del professorat que serà objecte de presentació i de debat dijous que ve en Comissió d'Educació. S'han fet unes jornades d'ESO que han donat origen a una sèrie de mesures que s'estan aplicant ja aquest curs que tenen com a objectiu potenciar la tutoria, facilitar els desdoblaments, facilitar l'elaboració d'itineraris específics i atenció el màxim de personalitzada, enguany farem unes jornades dedicades a primària, s'ha fet un estudi que es presentarà aquest mateix mes sobre les competències bàsiques de les quals deriven els mínims que s'han de pretendre aconseguir que aprenguin els alumnes. S'està posant en marxa el currículum integrat de llengües...

Evidentment totes aquestes coses tenen com a gran objectiu millorar l'educació, i evidentment aquest institut d'avaluació i de qualitat educativa ha de ser un instrument més d'aquest mapa més global de mesures d'actuacions a emprendre per desenvolupar-lo, per millorar-lo.

Així i tot, hi ha dues coses bàsiques. Una altra dada interessant quan parlem d'estadístiques i quan parlem d'avaluacions a partir del resultat de l'INCE: les comunitats autònomes tenen més o menys fracàs escolar en relació al factor sobretot sociocultural de les famílies i en relació al factor dels recursos públics destinats a educació. País Basc i Navarra, les dues comunitats autònomes on hi ha manco fracàs escolar, les dues comunitats autònomes que tenen una dotació pressupostària major, a més a més de tenir un nivell sociocultural m'imagin superior a la mitjana de l'Estat.

Pertant, què vull dir amb això?, i acab. Que està molt bé que vulguem millorar l'educació, i és difícil millorar l'educació, però encara és més necessari i més difícil millorar culturalment la societat, perquè si no milloram culturalment la societat els grans esforços i les grans inversions que es puguin fer en educació no acabaran de ser del tot rendibles. Per tant, és un procés global de la societat de millora cultural, de millora de formació, que també es canalitzarà i es projectarà en una millora de

l'educació i, evidentment, des d'Educació farem els màxims esforços per contribuir a aquest objectiu.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

III.- Debat de presa en consideració de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular RGE núm. 3844/00, relativa a proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori.

Por tanto pasamos al punto siguiente del orden del día, debate de toma en consideración de la propuesta de la Comisión Técnica Interinsular, escrito número 3844, relativa a la propuesta de atribución de competencias a los consells insulares en materia de ordenación del territorio.

Si el Sr. Secretario Primero quiere hacer el favor de dar lectura al criterio del Gobierno...

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Sí, Sr. President.

"Antoni Garcias Coll, secretari del Consell de Govern de les Illes Balears, certifica que el Consell de Govern de les Illes Balears, en sessió 13 d'octubre del 2000, adoptà, entre d'altres, el següent acord:

13è. bis) Manifestació de criteris respecte de la present consideració de la proposta d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori, com també sobre la tramitació de la proposta esmentada.

A proposta del conseller de Presidència, el Consell de Govern adopta el següent acord:

Primer.- El Consell de Govern manifesta la conformitat respecte de la presa en consideració de la proposta d'atribució de competència als consells insulars en matèria d'ordenació del territori.

Segon.- Manifestar la conformitat pel que fa a la tramitació d'aquesta proposta.

Tercer.- Traslladar el contingut d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears per tal que se'n derivin els efectes pertinents.

I perquè consti i tenguí els efectes que corresponguin, expedesc aquest certificat amb el vistiplau del Molt Hble. Sr. President, que firm i segell a Palma, dia 13 d'octubre del 2000".

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Secretario.

Ahora corresponden las intervenciones de los grupos que se muestren a favor de la propuesta.

Por el Grupo Unió Mallorquina tiene la palabra... Perdón, perdón, sí. Por el Grupo Mixto tiene la palabra el Sr. Buades.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Gràcies una altra vegada, Sr. President. Bé, el que primer volíem dir d'aquest projecte d'atribució de competències, de transferències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori, és que per a nosaltres és un moment de satisfacció, és a dir, una de les cinc transferències que contemplava el pacte per a Balears era aquesta, precisament, com ho és també, esperam aviat, la d'esports, la de cultura, la de carreteres, i està en tràmit la de benestar social. Això ens alegra i vol dir que determinades coses en el pacte es van complir i, per aquesta part, estam molt satisfets.

En altre sentit també volem dir que el projecte a grans trets és acceptable per tres motius bàsics, des del punt de vista d'Els Verds d'Eivissa; primer, perquè dóna poder real als consells, perquè per exemple permet aprovar els plans territorials insulars i plans directors sectorials, alguns d'elles, com pedreres, residus, plans d'ordenació d'oferta turística, equipaments comercials i camps de golf, i també deixa una porta oberta a la transferència d'altres plans directors sectorials en un futur, cosa que ens sembla un bon criteri, és a dir, de fer més governs insulars i reequilibrar, per tant, l'esquema institucional de la comunitat autònoma en favor del principi de subsidiarietat. En segon lloc creim positiu que s'hi hagi inclòs la zona de servitud de protecció a la part urbana i de sòl urbanitzable, i sembla coherent també amb tota aquesta dinàmica de transferència progressiva de competències reals als consells. I també ens agrada que el Govern continuï mantenint la potestat reglamentària en el desenvolupament de legislació territorial marc i, això, també ho tenim molt clar, és a dir, les DOT i la Llei del sòl continuen essent objecte de competència del govern regional, del govern de tothom, de les quatre illes, i creim que és molt important en aquest sentit la consolidació de l'esquema Directrius d'Ordenació del Territori i legislació del sòl com una cosa no transferible, perquè sí que podria introduir paràmetres de gestió territorial molt diferenciats d'una illa a l'altra i que poguessin deixar, com sempre ha passat fins ara, en una situació de discriminació els territoris amb menys tradició d'ordenació territorial.

De tota manera no volem deixar de reflectir dos aspectes que ens preocupen. Un, la sorpresa per l'absència de Formentera en el text del Projecte de llei, i més en una llei que es diu "de transferències en matèria d'ordenació del territori". He de recordar aquí que, com diu la propaganda del nou màrqueting del Govern, som un país amb quatre illes, i Els Verds d'Eivissa creim que les quatre illes han de tenir capacitat, com a mínim, d'informació territorial, i aquest projecte de llei no garanteix encara això. Per altre costat també vull informar els

senyors diputats i les senyores diputades, i membres del Govern que no tenen residència a Eivissa i a Formentera, que a proposta d'Els Verds d'Eivissa el consell insular va aprovar per ple, fa dos mesos, que es dotàs Formentera, a compte del pressupost del govern regional, d'una oficina d'informació territorial amb un tècnic superior, a fi que Formentera no quedàs discriminada per doble insularitat d'aquestes transferències. El cost que això té per al Govern de les Illes Balears a nivell econòmic és baixíssim respecte a un pressupost de gairebé 170.000 milions de pessetes, i esperam aquí, des d'Els Verds d'Eivissa, una millora clara en el tràmit de tramitació parlamentària i no discriminatòria del govern progressista el qual donam suport de cara al que pugui ser la descentralització d'ordenació del territori, ni que sigui simplement a nivell d'informació, per a Formentera. Ja dic, fins i tot està aprovada fins i tot pel ple del Consell d'Eivissa i Formentera aquesta al·legació.

I per últim també, reflectir una incògnita que ens preocupa com a Els Verds, d'una manera molt més general que Eivissa, que és el tema que el Govern transfereix la capacitat d'elaborar i aprovar plans territorials, però hi continua havent un buit sobre qui pagarà futures reduccions d'aprofitaments urbanístics en dos paràmetres: Primer, qui pagarà les desclassificacions i qui finançarà les reduccions d'aprofitament urbanístic? El Govern transfereix la potestat per fer-ho, però el mecanisme financer pel qual això serà practicable no està clar, de tal manera que es podria donar el cas que un consell volgués desclassificar -per exemple a Mallorca- dos milions de metres quadrats (posem un exemple moderat); aleshores, el Consell de Mallorca tindrà capacitat financera per executar això?, o tindrà l'excusa, amb aquest projecte de llei o altres mesures paral·leles, que "ja ho faríem, però com que no tenim finançament no ho podem fer"? i aleshores el gran perjudicat serà una vertadera ordenació territorial sostenible del conjunt de les Illes Balears. Nosaltres creim que per aquí es podria fer una feina encara perquè el Projecte de llei acabàs essent notablement millorat i donàs facultats reals als consells insulars perquè l'any 2002, 2003 o 2004, depèn dels casos, poguessin atrevir-se a desclassificar i a reduir de veres aprofitament urbanístic, perquè si no l'excusa està servida per dir: "No hi ha diners; ja ho faríem, ja, però no tenim com fer-ho, com a consells". Aquí hi ha d'haver algun tipus de mecanisme que aclareixi això i que permeti triar als consells insulars una ordenació del territori favorable al medi ambient i als primers habitatges per a la població resident.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Buades. Sr. Nadal, por el Grupo Unió Mallorquina.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, com hem pogut veure aquestes darreres setmanes, l'estructura d'autogovern d'aquesta comunitat s'ha reforçat, s'ha reforçat amb l'aprovació de la Llei de consells, que és per

a nosaltres el millor exemple. Però aquest camí iniciat amb la Llei de consells s'ha de completar; s'ha de completar amb iniciatives com la que avui ens ocupa.

El programa que va servir per investir l'actual president d'aquesta comunitat contenia la proposta de constituir uns governs insulars forts, que poguessin, en compliment del que mana l'article 39 de l'Estatut, exercir les competències autonòmiques en tot un seguit de matèries. Sabíem i sabem que la nostra estructura d'autogovern demana uns consells forts com a eina que ens permeti acostar les decisions polítiques als administrats. Els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs volen unes estructures administratives insulars amb capacitat per regular la nostra realitat distinta i la nostra peculiaritat. En això, doncs, es converteix la Llei de consells, com la primera d'una carrera apassionant que ens conduirà a la nova estructura de les Illes, i que ens permetrà abordar els nous reptes de l'Europa comunitària, la nostra societat.

Però avui som en el debat de la presa en consideració de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular d'atribució de competències als consells en matèria d'ordenació del territori, i més que una intervenció dirigida a ressaltar les bondats de la proposta, que sense cap dubte té, vull recordar al Parlament que ja el Consell de Mallorca es va pronunciar sobre ella. En aquella institució, en què vaig tenir l'honor de participar en nom d'Unió Mallorquina en el debat, va donar com a resultat l'aprovació per unanimitat, per unanimitat de tots els grups, d'aquesta proposta que avui ve aquí, al Parlament, i és per això que jo demanaria a tots els grups, i especialment al Grup Popular, que si va poder aprovar per unanimitat en els consells tant de Mallorca com de Menorca, que doni suport a aquesta proposta, perquè és una proposta assenyada, i explicaré per què.

No es tracta, doncs, d'atribuir protagonismes polítics a un o a l'altre partit, sinó al contrari: posar de relleu l'existència d'un procés unànim que a mi em sembla imparable cap a una nova organització d'aquestes illes. Se'n pot dir que el procés iniciat ara no és nou, i és cert, i per tant, en la mesura que no és nou, que ja és conegut, puc demanar el vot unànim i favorable per a la presa en consideració de la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular. Però també vull dir que no essent nou té un caràcter innovador: la transformació radical dels nostres consells com a institucions més properes i immediates d'autogovern en una matèria tan important i tan sensible per a la nostra ciutadania com és l'ordenació del territori, i això és la raó i el sentit que té la nostra proposta.

Pel que fa al text articulat de la Llei, he de mostrar la nostra més unànime conformitat, tant pel que fa als instruments d'ordenació transferits, com el seu procediment, així com també les autoritzacions i resta de facultats de caràcter executiu que en el text de la Llei es preveuen. Som plenament conscients que la proposta ha de permetre el que sens dubte tots volem, i que no és altra cosa que possibilitar que cada consell agafi el timó de l'ordenació del territori de la seva illa: hem de tenir en compte que l'ordenació del territori només afecta aquella illa.

La proposta que prenem en consideració és, per tant, equilibrada, i és equilibrada perquè és respectuosa amb els diferents títols de competència com és l'ordenació del territori, com és el medi ambient i com és l'urbanisme. Amb aquesta competència culmina la transferència que es va iniciar al seu dia en matèria d'urbanisme, ja fa quasi deu anys d'aquell moment.

Aquesta llei, com ha dit qui m'ha precedit en l'ús de la paraula, permetrà als consells exercir tot un seguit de competències, de les quals destacaré les que per a nosaltres resulten més importants. A partir d'ara, l'elaboració i aprovació dels plans territorials insulars de cada illa serà de cada consell, i no ho serà perquè la comunitat autònoma o el Govern de les illes l'ha autoritzat, sinó ho serà per dret propi. Ens hem emancipat, o amb aquesta llei ens emanciparem.

També tot un seguit de plans sectorials, que les Directrius atorgaven la seva aprovació al Govern, podran ser aprovats pels consells. Destacar el de pedreres, el de residus sòlids, el d'ordenació de l'oferta turística, el d'equipaments comercials, i alguns altres que no figuraven a les Directrius, com pugui ser el de camps de golf i, a més, i el que és més important, permet obrir una porta al fet que plans futurs, plans sectorials en el futur, a través de llei puguin passar als consells, i estic pensant, per exemple, amb el de carreteres. A més permet als consells l'aprovació de normes cautelars, també sense autorització. Els dóna les competències, als consells, les competències executives que preveïen les DOT, que no repetiré, i a més tot un seguit de competències en matèria de costes referides als sòls urbans i urbanitzables, i el que és més important, permet que aquestes competències puguin ser transferides als ajuntaments, i preveu fins i tot aquest procediment.

L'atribució de competència es realitza, precisament, en funció dels títols citats, i així resulta un esquema clar de les distintes funcions de les administracions que hi intervenen. Només hi ha tres excepcions, al meu entendre: una, l'atribució de les Directrius d'Ordenació al Parlament de les Illes per tenir un caràcter de llei formal; dues, determinats plans sectorials continuaran essent competència del Govern de la comunitat autònoma fins que no es facin les transferències o perquè hi hagi una regulació que afecti totes les illes; i tres, el Govern es reserva la potestat reglamentària externa en matèria de legislació sobre el sòl.

En definitiva no em resta més que manifestar el vot favorable d'Unió Mallorquina a la presa en consideració de la proposta, i fer una crida perquè aquest sigui el mateix sentit de vot de la resta de partits polítics amb representació en aquest parlament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Nadal. Por Izquierda Unida tiene la palabra el Sr. Miguel Ramón.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la setmana passada vàrem aprovar en el plenari que celebràvem definitivament la Llei de consells insulars, que donava mecanismes a aquests consells perquè puguin tenir una gestió més moderna i més eficaç. Aquí es va afirmar per part d'algun portaveu que era un dia històric, l'aprovació d'aquesta llei de consells insulars. Per part del Grup Parlamentari Popular, si no ho record malament, se li llevava importància dient que allò realment important era veure quines transferències, quines qüestions realment gestionarien els consells insulars.

Idò bé, just una setmana després ens trobam aquí, en el debat de presa en consideració de les transferències, amb un tema d'una importància cabdal, d'una importància que jo crec que tots els ciutadans ho valoren així, de l'ordenació territorial que passa, en bona mesura, a mans dels consells insulars i, per tant, es perden les atribucions, les cauteles, la direcció total de l'ordenació territorial, que estava en mans del Govern balear anteriorment.

Nosaltres evidentment donarem suport a aquesta presa en consideració perquè estam a favor del principi de subsidiarietat, és a dir, que l'administració més propera als ciutadans sigui la que faci la gestió, sempre que això sigui possible, i que no es traslladi a administracions més llunyanes. La nostra comunitat, que està formada per illes i és evident que els instruments d'ordenació territorial han de contemplar aquesta realitat insular, s'han de fer els plans específics per a cadascuna de les illes i el que és lògic és que les institucions encarregades, tant de l'elaboració com de l'aprovació definitiva d'aquests instruments, siguin precisament els consells insulars. Aquesta transferència, idò, implica que tant els plans territorials insulars com determinats plans directors sectorials, la majoria, siguin elaborats pels consells i aprovats, i tot això també va en coherència amb un altre projecte legislatiu que també està entrat en aquesta cambra i que s'està tramitant, que és la modificació de la Llei d'ordenació territorial.

Per tant, això és un gran canvi legislatiu de caràcter insularista, que dóna moltes potestats als consells insulars, si bé és cert que manté, el Govern de les Illes Balears, competències per dictar normes bàsiques que garanteixin coherència amb l'ordenació territorial de totes les illes i els interessos públics interinsulars a través de les Directrius d'Ordenació Territorial.

És de destacar també en aquesta tramitació l'acord i la col·laboració institucional entre el Govern i els tres consells insulars, en una nova etapa que entenem que ha superat les dificultats, els entrebancs i la manca de col·laboració institucional que hi havia la legislatura passada, i això també consideram que és molt positiu. Aquesta llei de transferències, quan es converteixi en una llei, també, entenem que és un reconeixement explícit de la majoria d'edat dels consells i de la seva competència per ordenar el seu propi territori i obre una nova etapa en les relacions entre les diferents institucions.

Bé, nosaltres consideram que en aquest moment que debatem la presa en consideració, únicament, per tant, valoracions de tipus general, sí que volíem dir que tenim coneixement, perquè s'incorpora a la documentació que tenim, que per part del Consell Insular d'Eivissa i Formentera s'han fet unes al·legacions, unes al·legacions que per cert s'han aprovat amb una majoria que com a mínim podríem qualificar d'estranya, que nosaltres pensam que aquestes al·legacions, com totes les propostes, les esmenes que es facin, s'hauran d'estudiar en tot el tràmit parlamentari, s'hauran de tenir en compte totes les possibles millores, però voldríem observar que la tramitació d'això és una qüestió ben complexa, on hi ha hagut unes negociacions entre consells i Govern de les Illes Balears, on s'han hagut d'ajustar uns pressupostos i tota una sèrie de qüestions que, a més, ha passat per la Comissió Tècnica Interinsular i que compta amb el suport dels consells insulars sense al·legacions, excepte en aquest cas. Nosaltres, des de la voluntat d'estudiar totes les esmenes sí que voldríem dir que serà difícil que una proposta que arriba a un grau tan important de consens per les institucions que estan directament afectades, pugui tenir després modificacions substancials que poguessin modificar aquest consens previ que hi ha fins ara.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramón. Por el Grupo PSM-Entesa Nacionalista tiene la palabra el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, preveim una presa en consideració pacífica d'aquesta llei de transferències i, en conseqüència, no pareix que un s'hi hagi d'esforçar molt quan s'han demanat tots els torns a favor. Sorpren que en un tema de tanta conflictivitat en aquesta cambra, que reuneix probablement dos dels debats on més encesos debats s'han produït, un les transferències als consells, l'altre l'ordenació del territori, haguem assolit aquest nivell de consens amb l'actual configuració d'aquesta cambra, i crec que en qualsevol cas és un motiu per congratular-nos.

Realment ja hem tengut aquest debat, amb la mecànica actual de la Comissió Tècnica Interinsular i el debat o l'audiència als consells que s'hi han de pronunciar, els tres consells s'hi han pronunciat ja favorablement per unanimitat a Mallorca i a Menorca i amb una abstenció del Partit Popular al Consell d'Eivissa i Formentera, sembla clar que hi ha un ampli consens perquè es tramiti i es prengui en consideració aquesta llei, i en tot cas hi haurà un debat previsible en ponència i en comissió que tampoc no se'n pot anar molt lluny de quin és el text originari per la simple lleialtat al debat que ja s'ha produït en els distints consells mentre mantinguem -com dic- la mecànica actual de transferències que, tard o d'hora, haurien de superar la disposició transitòria novena de l'Estatut i entrar ja dins un repartiment de competències normalitzat dins les institucions de les Illes Balears.

Record que aquesta és una iniciativa o un interès que teníem des del nostre grup des de fa molts d'anys. L'any 1987, quan s'aprova la Llei d'ordenació del territori, ja hi ha esmenes del Grup Nacionalistes en les quals es demana que els plans territorials parcials, que nosaltres preteníem que fossin de cada illa, siguin elaborats i aprovats pels consells insulars. No va ser possible en aquell moment; encara hi havia un moment de compromís dins la línia de l'article 39 de l'Estatut que, malgrat reconeixia tota una sèrie de competències als consells, no les articulava ni les permetia *de facto*, sinó que, d'alguna manera feia un escenari que les donava de fet al Govern, però permetia, verbalitzava que les podrien tenir els consells.

Així es va resoldre la LOT, la mateixa línia de compromís erm en gran mesura que va suposar l'article 39 de l'Estatut i que desgraciadament va tenir un punt d'involució -no parlaré de tot el procés- amb la Llei de Directrius d'Ordenació del Territori, on tota una sèrie de compromisos a què s'havia arribat a la Llei del 87 es varen resoldre a favor del Govern i en contra dels consells. En concret, qui havia de ser el redactor dels plans territorials parcials, quina havia de ser la seva configuració, qui havia de ser el redactor dels plans directors sectorials, que en aquest cas ja des de l'any 87 quedava aclarit que havia de ser per part del Govern, i tota una sèrie de punts que pareixia que per pura racionalitat del repartiment competencial havien de recaure en aquest moment damunt les comissions insulars d'urbanisme, i estic parlant de totes aquelles que ara han quedat reflectides en el punt cinquè, bàsicament, de l'article primer, és a dir, totes aquelles excepcions de la disposició transitòria quarta, de la disposició transitòria sisena, de la disposició transitòria setena, de les àrees de projeccions ortogonals..., tota una sèrie de mecanismes que era per especialitat i que tanmateix havia de resoldre o havia de passar per les taules de les respectives comissions insulars d'urbanisme, però que el Govern es volia reservar i tots jo crec que érem ben conscients que era perquè hi havia un altre plantejament de caràcter territorial. No el resoldrem aquí, però era no tant per un tema institucional com un tema de contingut respecte de quina era l'ordenació del territori que es pretenia per a les Illes Balears: el model dels anys 80 i 90, el coneixem, està publicat en els butlletins i crec que tots podem fer una anàlisi sobre la realitat física del nostre país del que ha significat aquest model, i per tant es volia garantir que això es pogués mantenir en aquest mateix nivell.

No estam parlant en aquest moment de cap llei de continguts, certament, hem duit dues lleis instrumentals com apuntàvem, però que sí que tenen un gran relleu institucional, en aquest cas, per donar als consells insulars el paper que els correspon dins l'engranatge institucional de la comunitat autònoma com nosaltres pretenem, i hi ha hagut un compromís ferm en aquesta legislatura amb un fita clau que és la Llei de consells, però que efectivament no té més sentit o no tindrà realment contingut si no es doten d'aquestes lleis de transferències, una d'elles, com s'ha apuntat ja, estratègica i decisiva dins el model territorial de les Illes Balears, que pensam que ha de ser bàsicament un model aclarit a nivell d'illa, com pretén l'exposició de motius d'aquesta llei, i que per tant era imprescindible aquesta tramitació que avui aprovam.

Un element clau i força d'aquest tipus de llei, i que avui jo crec que es confirma amb l'articulat que prenem en consideració, és la desaparició del paternalismes. Al final s'havia permès que els consells insulars duguessin a terme tota una sèrie de competències, però sempre que el Govern hi vengués a bé, hi donàs el vistiplau; fins i tot hi havia hagut també durant l'anterior legislatura ofertes de convenis: sempre que el Govern mantingués la darrera paraula es permetia que els consells fessin algunes coses.

Jo crec que el més net és la col·laboració interinstitucional; necessitam un govern fort que dugui a terme les grans polítiques de caràcter balear. No hi podrà haver una nació, no podrà haver-hi un país realment respectat a nivell extern si no tenim un govern que faci això possible, però també necessitam una clarificació de cap a l'estructura menor, o territorialment de menys abast com els consells i els ajuntaments sense que hi hagi interferències tutelars.

Per tant, cap a aquesta línia apunten unes DOT aprovades per aquest parlament que marcaran les regles del joc, un reglament i una llei del sòl que partiran de projectes de llei i de normativa pròpia dictada pel Govern, però després el model i el disseny propi dins cada illa que sigui cadascuna d'aquestes illes la que el mantengui.

També es preveu a l'article 6, com ja s'ha apuntat, d'al·legacions als ajuntaments, és una línia que hem d'anar aprofundint, hi ha unes determinades matèries, jo posaria l'exemple, fins i tot, de les denúncies de mora i una sèrie d'interferències, també, que tenen les comissions o les illes respecte dels ajuntaments, que probablement hauríem de resoldre, i sobretot si acaba havent-hi un protagonisme realment municipal en la resolució dels problemes urbanístics. Si els ajuntaments es poden comprometre, en ferm, a fer la disciplina, a fer les cèduls d'habitabilitat, a tota una sèrie d'actes tràmit d'una gran importància però que, en realitat, no té gaire sentit que quedin sostrets a la seva autonomia si realment hi podem confiar, i tots sabem la dificultat d'aquesta fase, a la qual m'estimaria més no aprofundir, la veritat és que, per racionalitat administrativa, probablement hauríem de donar, entre tots, aquesta passa, o, com a mínim, per part del nostre grup, crec que hi ha de ser.

En qualsevol cas, no podem caure en el parany de donar als ajuntaments més del que ara mateix els correspon, l'ordenació del territori, avui, a les Illes Balears, consisteix en *uncollage* de planejaments municipals inconnexos entre ells i que han estat d'un desenvolupisme realment insostenible. Aquest model s'ha de corregir, i no es pot corregir sobrepenant encara la competència en matèria de planificació municipal, ja és avui important, això s'haurà de mantenir, naturalment, però dins un escenari polític de redimensionament de l'oferta i de la capacitat d'habitatge que tenen les Illes Balears, el protagonisme ha de ser, com a mínim, insular, dins un marc que sigui balear, però dins una definició de caràcter insular. I aquí discrepam que una illa municipi, com és Formentera, pugui tenir el nivell de decisió que sembla que se li apunta. Jo crec que és dins un marc, evidentment d'un gran protagonisme de l'illa de Formentera, però dins un nivell de consell, com a mínim, on s'hagin de

resoldre tota una sèrie de decisions. Els ajuntaments estan molt condicionats per la seva pròpia dinàmica de recaptació, la seva pròpia dinàmica fiscal i de pressions de tota mena, com per garantir que el redimensionament que avui necessita el nostre país, pugui tenir com a protagonista, jo diria principal, l'ajuntament. És evident que hi ha de participar dins la primeríssima línia, que ha de ser consultat i ha de tenir totes les eines per poder-hi actuar, però aquest canvi de model, com dic, s'ha de fer a nivell de consells, al nostre parer, i, ja dic, dins un marc que marcaran les lleis d'aquest parlament.

En qualsevol cas, apuntam, com dic, que el tema obert que queda d'aquests ajuntaments de les delegacions, hi hem de continuar avançant, i pens que al final d'aquesta legislatura s'han d'haver ampliat els temes de gestió, de decisió i d'informe que quedin en mans municipals.

S'ha apuntat també la dificultat financera de les transferències, i en concret de les decisions territorials, creim que hi ha aquest gran debat pendent respecte del que és el finançament definitiu dels consells, que han de poder prendre amb tranquil·litat les decisions que en aquest moment el Parlament els atribueix i que queda pendent, com dic, d'una llei de finançament i dels compromisos que jo crec que són coneguts i de prou solvència, que té el Govern respecte d'aquest redimensionament, en aquest moment ens sembla raonable el moment a què s'ha arribat, però és evident que les regles del joc de caràcter general s'han de produir amb una llei de finançament definitiu aprovada en aquest parlament i que s'ha anunciat que es pogués tramitar dins l'any 2001 i creim que hauria d'entrar en vigor i així confiam, dins l'any 2002. En qualsevol cas, ja apuntam des del nostre grup que no serà aquest el problema amb el qual ens hem de trobar, en primer lloc, perquè s'han sobredimensionat les responsabilitats patrimonials a què pugui donar lloc un redimensionament de l'oferta que en aquest moment tenim damunt els territoris, i, en segon lloc, perquè ens hi jugam tant, és tal la dimensió estratègica de les decisions de caràcter territorial que avui hem de prendre, que no ens podem returar per les responsabilitats de caràcter patrimonial que un redimensionament del model pugui suposar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Alorda. Por el Grupo Parlamentario Socialista, tiene la palabra la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Avui també, i jo crec que encara amb un valor afegit, avui sí que podem dir que hi ha un canvi polític de primer ordre en aquest parlament, iniciar una competència, la tramitació d'una responsabilitat per als consells insulars vertaderament política. Avui és la primera competència política no tutelada que arriba als consells insulars, des de l'Estatut, des de la mateixa aprovació de la Llei de consells insulars. Per tant, amb aquest inici de tramitació, avui, per primera vegada en aquesta

comunitat autònoma, que tots assenyalam tan plural i diversa, avui, per primera vegada, després de tants d'anys de la Llei de consells insulars, tenim el primer reconeixement polític i la primera dotació amb suficiència econòmica.

És importantíssima aquesta tramitació de la llei, perquè l'ordenació del territori, en definitiva, significa capacitat política de decidir el futur d'un poble, perquè no és només la pura ordenació urbanística, amb l'ordenació del territori som perfectament conscients que assumim responsabilitats de futur, de disseny de futur econòmic per a cadascuna de les nostres illes, perquè decidim turisme, perquè decidim infraestructures, perquè decidim creixement, perquè decidim medi ambient. I açò és el que ens fa ser govern, molt més que qualsevol altra consideració. Aquesta pura capacitat de decidir en qüestions tan fonamentals per a les nostres illes. I, evidentment, juntament amb aquesta capacitat de ser govern, aquí van lligats drets i deures, i sobretot acceptació de responsabilitats.

Acceptació de responsabilitats que també hem d'assenyalar que hem de plantejar d'una manera tranquil·litzadora, entorn del que fa referència al finançament necessari, que pugui ser necessari per a possibles actuacions de futur o de redimensionament d'aquestes possibilitats de creixement que a totes les Illes ens pesa massa. No només per aquest fons de cohesió entre illes i la llei de finançament definitiu per als consells insulars, que són assignatures també pendents en aquesta comunitat autònoma després de tants d'anys, sinó també per la pròpia existència ja encara sense dotació econòmica, però esperem que prest n'hi hagi d'aquest fons de rehabilitació dels espais turístics.

Recursos econòmics, n'hem d'anar trobant, són imprescindibles per redimensionar el creixement que, repetesc, pesa damunt nosaltres, però aquesta capacitat de decidir, de decidir políticament, és una responsabilitat que se'ns fa un repte totalment insuperable que els consells insulars no haguessin pogut somniar. I açò és degut simplement a un canvi polític, un canvi polític que, a més a més, amb aquesta transferència, ens permetrà exercir aquesta important competència des d'una proximitat al ciutadà i que haurà de fer possible la participació i l'eficiència. Participació i eficiència que són també dos conceptes que, com a responsables polítics, també hem de tenir en compte. Proximitat perquè permet una més i més ampla, i sobretot de més qualitat en la participació. Una participació que no es pot fonamentar amb la publicitat i una participació que ha de tenir garanties que allò que decideix s'ha de poder complir, i no tornar a passar, per durs processos que a unes institucions es decideix una cosa i després és canviada a instàncies superiors. La qualitat en la participació i en la democràcia és que aquesta participació sigui efectiva i, per tant, sigui compromís de responsables polítics. I eficiència, eficiència que no s'ha demostrat mai des d'unes competències centralitzades entorn d'un executiu que, durant 13 anys de vigència de la Llei d'ordenació del territori, just havia arribat a concloure la redacció d'unes directrius, cap pla especial definitivament aprovat i tan just tres plans directors sectorials. Una pobra imatge quant a eficiència i desenvolupament de l'ordenació del territori a les nostres illes, que tots repetim una i mil vegades, que és una qüestió fonamental. Per tant,

eficiència, ja demostrada a mesures cautelars i evidentment que haurem d'anar demostrant amb aquest exercici del Govern i de la responsabilitat política d'aquest seguiment que ha de ser participat, que ha de ser plural, com plurals són les illes i, com plural vol ser la resposta que aquesta llei de transferències doni als consells insulars.

Pertant, per primera vegada, un canvi polític de primer ordre a favor del consells, per primera vegada una competència política, de caràcter fonamentalment polític, no tutelada i, per primera vegada, una competència amb suficiència econòmica per decidir el nostre futur. Per tant, avui, creim que és una passa importantíssima i és una passa que marcarà història.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Barceló. Por el Grupo Parlamentario Popular, tiene la palabra el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. El nostre vot, com és evident, serà favorable a la presa en consideració d'aquesta proposta de transferències, creim que només al Parlament serà possible allò que fins ara ha estat impossible, el diàleg amb les altres forces. Crec recordar que era devers el mes de març, dia 4 de març, a un diari de les Illes, "Consell de Mallorca i Govern *acuerdan el traspaso de ordenación del territorio*", declaracions del Sr. Lázary, i relació del que és el contingut de la llei d'avui, és a dir redactar i aprovar els plans territorials parcials, pla director sectorial de camps de golf, POT, ordenació del litoral que afecti les zones urbanes, en fi, la llei, mes de març d'enguany, consell insular i Govern. I encara que els altres consells callin, van anar a remolc, el conseller no, el conseller hi era en el debat, pel Govern, però els altres ciutadans, representats per 28 diputats, se'n van assabentar pels diaris.

Qualcú ha dit, no sé qui dels que m'han precedit, que als consells insulars també van votar a favor, que açò vol dir ..., escolti, als consells insulars l'únic que es fa és enviar-los la proposta de la Comissió Tècnica Interinsular perquè tenen un mes per dir que no si no ho volen, açò és tot el que fan als consells, tenen un mes, celebren un ple i dir si no ho volen, açò és el que diu la llei i açò és el que feim, cap altre debat. A la Comissió Tècnica Interinsular, que també hi vam assistir, vam proposar el que nosaltres trobàvem que era lògic, preguntes, qüestions, explicacions al Govern, del contingut de la proposta. Volen creure que va sortir la portaveu del Grup Socialista, amb una pedregada al PP i ni tan sols varen deixar intervenir el membre del Govern que havia fet la proposta?

Nosaltres deim que sí, perquè passant de tots aquests greuges als diputats del Partit Popular i als ciutadans que representam, volem ser en els treballs per pensar en els ciutadans. Nosaltres ho sabem, com els ciutadans, que açò no és res més que un intent de fer forts, a qui he de dir?, als consells, a les actuals presidentes, a qualcun dels partits que

ara té poder?, a qui hem de fer fort? Nosaltres volem fer forts la voluntat, les decisions, les necessitats de serveis i de béns dels ciutadans, dels ciutadans, no volem jugar més.

Miri, quan l'any 72 es promulga la Carta Europea d'Ordenació del Territori, quins són els objectius que es fan públics i que es mantenen arreu del món, d'Europa, naturalment? Objectius: desenvolupament socioeconòmic equilibrat, eliminació de grans diferències en el nivell de vida, millora de qualitat de vida, facilitar a la població accessibilitat dels equipaments sanitaris, docents, comercials, administratius i de tot tipus, gestió responsable de recursos naturals i protecció del medi, respecte per les peculiaritats de cada comarca, utilització racional del territori i, fins i tot, fomentar amb mesures incentivadores aquelles actuacions que tendeixin millor a enfortir l'esperit comunitari, d'Europa, naturalment, però l'esperit comunitari. No l'unitari, no el singular, no el segregat.

Després, quan el 87 es promulga la nostra llei, els objectius segueixen aquest camí: desenvolupament equilibrat de les illes, procurar el màxim benestar de la població, definir criteris a seguir pels assentaments humans per afavorir l'accessibilitat de la població, etc., processos de desenvolupament del sistema productiu, respectuosos amb els recursos, etc., perfeccionament i correcció, si pertoca, de la distribució dels espais per a les instal·lacions productives, fixació dels nuclis importants que han d'impulsar el desenvolupament socioeconòmic, etc.

Bé, i aquests objectius, tant a la Llei d'ordenació del territori, que es va aprovar el mes de juny d'enguany, com a la transferència, aquests objectius, on són? Idò ara els llegiré els objectius, home, millorar la qualitat de vida ho recullen, disposar una estructura de l'espai adequada per aconseguir un desenvolupament socioeconòmic, també, i garantir la protecció i millora, també; però immediatament s'obliden dels altres i parteixen, els principis de l'actuació són administratius, el que han de fer les administracions és regular les dimensions físiques, ordenar la distribució dels espais, fixar els nuclis de població, definir les àrees del territori que no sé què, ordenar les ..., per l'amor de Déu!, està escrit, aquest és el projecte que debatrem, de llei d'ordenació del territori. I allò que l'ordenació del territori ha de ser democràtica, participativa, coordinadora, funcional, prospectiva, què passa amb açò? No, l'important és allò que hem dit de fora paternalisme, fora vigilància, fora convenis, han dit, clar, es veu que no ha arribat a l'article, no sé si és el 5, sobre el finançament, on diu que del 2000 al 2003, si volen finançament els consells, tindran convenis, i aquest és el segon punt.

El segon punt que volem defensar. Mirin, a Cuba els tenen totes les competències, total l'autonomia, tota la independència, però estan malament de duros, no poden fer política. A les Illes i als consells, vostès els poden donar tota la competència, podran fer el que han fet amb les normes territorials cautelars, posar el dit allà on li vengui bé a cada una de les presidentes, açò ho podran fer, però alerta, qui ho paga, açò?, 73 milions a Mallorca, 22 a Eivissa, 21 a Menorca, per fer les funcions, per redactar i per indemnitzar. Vostè deu haver llegit l'article 25 de

les Directrius, el 28, perdó, el 35, l'addicional quarta, són disposicions, una que parla d'àrees de reconversió territorial, ART, i parla que el Govern les ha de pagar, es pot ajudar a definir, però ha de pagar, és a dir, les Directrius són un model que es pot canviar, però si es canvien, si es canvia el model, li han de donar doblers per governar, si es vol reconvertir, si es vol reclassificar, doblers per fer-ho, si es volen redactar plans d'ordenació del medi natural, no es pot fer, perquè els volen llevar, i supòs que ho mantindran així, ja procurarem nosaltres convèncer-los del contrari o canviar-ho, si podem. La gestió dels espais protegits, l'addicional quarta, la incorporació cada any als pressuposts del cost que l'aplicació de les Directrius demana, i açò ho ha entès a la llei d'ordenació o de transferències, 72 milions, 22 milions, 21 milions. Açò és poder, açò és no haver de menester tutelatge, convenis, venir a demanar, pregar, "és que he fet un pla de plans de golf", home, clar, els camps de golf quan hagin acabat la feina, hagin pagat l'assistència tècnica, no n'hem de menester cap més de duro, els farà cada promotor, supòs. Però escolti, i residus?, què feim?, i els altres plans directors sectorials, i el PTP, si vol reclassificar, i els drets que els donen urbanístics als promotors?, què feim?, veim a demanar, i si no en tenim aquí, al Govern, què feim?

Ens donen, amb aquesta proposta de transferències, ens donen un envàs que hauria de dur el segell de "Coembes", un envàs a reciclar, però dins, buit, buit, el que passa és que el paper i les paraules ho aguanten tot, però el poder autèntic seguirà radicant on hi hagi els doblers. Gestionar, planificar, fer estratègia, açò vol dir recursos econòmics, i les nostres esmenes a aquesta proposta aniran per aquí, aniran per aquí.

I el tercer punt on també aplicarem esmenes. Si realment nosaltres reconsiderem com podem donar millor servei i com podem servir millor els béns que necessiten els ciutadans, escolti, a un ciutadà de Mallorca, supòs que li és bastant igual anar a la Llonja o anar a Palau Reial, i li és ben igual que dugui barba o que sigui una senyora molt ben pentinada, què és el que li importa?, supòs que el que li importa és tenir un bon servei ràpid, immediat i pròxim, i qui és que ho dona açò, qui és que ho pot facilitar, qui és que té la xarxa millor?, els ajuntaments, i té raó el Sr. Alorda, que moltes actuacions que ara es fan a les administracions dels consells o del Govern es poden fer als ajuntaments, idò aprofitem, Sr. Alorda, li agafem la paraula, la del seu grup, perquè vostè parlava en nom del seu grup, li acceptem, volem açò, volem pensar en els ciutadans, com els tendrem millor?, transferint del Govern als consells i dels consells delegant als ajuntaments, o dient açò que ho facin els ajuntaments directament? Nosaltres ho acceptem.

Tres blocs, idò, d'esmenes, importants, un sobre l'organització, un sobre el finançament, i un altre, la incorporació d'una administració oblidada en aquesta llei, hi queda per donar-li alguna delegació i encara li poden retirar, un article per retirar-la-hi. Nosaltres, senyors diputats, senyores diputades, estam per afavorir l'apropament, l'atràcament, atracar no en el sentit de posar-los una pistola i treure-los el suc, atracar en el sentit que els serveis i els béns, els ha de tenir el ciutadà el més prop possible. Aquí ens trobaran i supòs que els dies en què debatem això, seran prou honestos, prou

honrats per no seguir amb aquests silencis amb què han acordat, a part del Grup Popular, aquesta llei al marge de negociar amb ningú del Partit Popular aquesta llei i, per tant, puguem, no només avui, votar a favor de la presa en consideració, sinó d'un text que sigui millor per als ciutadans i que pugui durar.

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Huguet. Sr. Alorda, le daré la palabra por alusiones, porque por contradicciones todo el mundo ha intervenido a favor. Tiene la palabra.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, hem estat contradits també per aquesta intervenció i entenem que, estranyament, per una actuació que era a favor. Nosaltres el que voldríem dir és que abans del març ja podia haver trobat el senyor portaveu del Partit Popular el compromís i publicat al butlletí i a tots els diaris, que hi hauria aquesta transferència, perquè forma part del pacte programàtic, no és que s'hagi anunciat el març, el que hi ha d'haver i hi haurà tot el debat institucional que cal, perquè n'hi ha hagut a la Comissió Tècnica Interinsular, en els consells i se'l trobarà vostè en aquest parlament, com cal, on vostè podrà dir tot allò que consideri oportú en aquest moment, votar a favor la presa en consideració.

Ens deia que els consells només poden dir si estan d'acord o no, jo crec que és molt important i que no és un "només", és poder dir tot el seu parer al respecte d'aquesta llei i és molt important veure com els tres consells s'hi han pronunciat a favor i només hi ha hagut a un lloc una abstenció del Partit Popular, a Eivissa i Formentera, en general a Mallorca i a Menorca hi ha hagut unanimitat en aquest tractament.

Jo crec que tornam a insistir en la llei de transferència, a qui hem de fer forts i la qüestió estratègica, jo li record que l'any 87, amb la Llei d'ordenació del territori, nosaltres ja demanàvem des del nostre grup, exactament el mateix que ara s'està aprovant i, per tant, no és una qüestió conjuntural, parlem de temes institucionals, i de llavor ençà, i si vostè es repassa quina és la postura del nostre grup en matèria institucional respecte de les transferències i les matèries que han de gestionar els consells insulars, és evidentment que vostè se les trobarà.

Respecte de la Carta Europea, molts satisfets, l'any 72, evidentment Espanya no formava part de la Unió Europea pels motius que vostè recordarà perfectament, quan es varen recollir aquests primers principis no va ser dins el marc de la unió, que va ser la Llei del 75, de la Llei del sòl, però després, a partir que hi comença a haver normativa constitucional, s'intenta que aquest tipus d'ordenació del territori es faci a nivell d'estat. Nosaltres l'únic que pretenem és establir quina és la institució que ho ha de fer, i ja li anunciam, perquè han sorprès al seu grup, de vegades, postures del nostre grup, que tot allò que

sigui en protecció del territori, hi estarem d'acord amb instàncies suprapaís, supra Balears, perquè, com va passar amb ses Salines d'Eivissa, i vostè recordarà que a vostès els va pegar un rampell nacionalista justament en aquell punt, nosaltres sempre acceptarem directives comunitàries europees a favor de la protecció, i tant de bo, tant de bo, ara faig vots, que Nacions Unides tengués capacitat per establir aquest tipus de mesures perquè crec que la protecció del territori és un tema de caràcter mundial que tots hauríem d'acatar.

Vostè ha apel·lat a les misèries pressupostàries, i nosaltres li hem de donar tota la raó, qui té els doblers té en gran mesura la competència, i això és Madrid, i els demanaríem que realment procurassin que la relació dels nostres pressuposts respecte del nostre PIB fos congruent amb el de les altres comunitats autònomes perquè permetria als consells, als ajuntaments, i per descomptat al Govern i a aquest parlament, gestionar amb molta més ambició i amb molta més congruència amb les necessitats del país, allò que aquest necessita. Per tant, el que no podem dir és que sigui tot, decidir si es fa o no una urbanització, decidir on s'instal·la o no un determinat equipament, per on passa una determinada infraestructura, això són decisions polítiques de primer nivell, moltes d'elles sense conseqüències directes de caràcter crematístic, de caràcter econòmic, però que són autonomia, és *autonomos* donar-se les pròpies normes, i creim nosaltres que dins la mesura d'allò que ara és possible, s'ha de fer, a nivell d'illa, l'ordenació territorial, i no a nivell del Govern.

Vostè ens deia que a aquesta llei féssim esment als ajuntaments, jo crec que es fa gairebé de més, es fa en tant que s'habiliten els consells a donar unes delegacions, vostè sap que el procediment que arbitra la disposició transitòria novena de l'Estatut d'Autonomia, que és a través, d'entrada, -perdó, Sr. President, i acab- a través de la Comissió Tècnica Interinsular i aquest procés, no és el pensat pels ajuntaments, ens hem dotat d'un mecanisme bastant rígid pel que afecta les transferències als consells i no és la Llei del sòl ni és la llei global que hagi d'ordenar aquest tema, que és on haurem d'intervenir o haurem d'ampliar les competències de caràcter municipal. En qualsevol cas, gestió, sempre, prop del ciutadà, però la política, les decisions polítiques, el ciutadà no les nota immediatament, que els menorquins siguin els propietaris de la decisió del que hagin de fer a la seva illa, això no ho nota, tal vegada, el ciutadà de Menorca exactament a l'oficina que vostè dissenyava, és una altra dimensió, és un debat institucional i polític que nosaltres el trobam molt rellevant, i ha semblat, per la seva intervenció, tot i votar a favor, que no li donaven la dimensió que tenia el tema.

Per tant, Sr. President, li agraesc la prudència o la paciència que ha tengut amb la intervenció. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Alorda. Sra. Barceló, tres minutos, por favor.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies. Bàsicament, sí volia contestar a tres qüestions. La primera qüestió, respecte de la suficiència del debat o no suficiència del debat, a la ponència de la Comissió Tècnica Interinsular, postura del Partit Popular, què demana?, creació d'una ponència, no es va entrar en el debat, bàsicament, perquè estic convençuda que ni s'havien llegit el text, demanaren la creació d'una ponència, qüestió que van argumentar que era un precedent que sempre s'havia mantingut, i simplement els vàrem recordar que des que governava el PP, a l'anterior legislatura, no se n'havia pogut constituir ni una, absolutament ni una.

Segona qüestió, si no hi ha recursos econòmic, no hi ha capacitat de decisió, és cert que els doblers són important per decidir, però no només basten doblers. Tretze anys amb tots els recursos econòmics possibles per part del Govern, tots, absolutament tots, ho teníem tot per decidir, i no van decidir res, amb 13 anys de desenvolupament de la Llei d'ordenació del territori, què van decidir?, simplement no van fer res, i tenien tota la capacitat econòmica per haver treballat. Plans especials, aprovats definitivament, ni un, ni un, amb la Llei d'espais natural amb vigor des de l'any 91, i unes directrius aprovades a corre-cuita, al final de la legislatura que ni tan sols varen tenir capacitat, ni temps, evidentment, en aquest cas, com per poder dir què havien costat. Per tant, no basta, evidentment, tenir doblers, fa falta coratge, fa falta capacitat de decidir, fa falta transmetre i comprometre les decisions polítiques que es volen tirarendavant. Açò és fer planejament, açò és gestionar. L'altre, el que varen fer vostès, era passa temps, passar temps a favor dels de sempre. Açò és la diferència que es dona per primera vegada avui amb l'acceptació d'aquesta llei, que l'eficiència serà possible, perquè evidentment vostès ens varen deixar els llistons molt baixos; igual que amb el tema dels ajuntaments. Què ens ha d'explicar del tema dels ajuntaments el Partit Popular? Quantes transferències varen fer als ajuntaments? Qualcú va sentir aquí dins qualque dia que se cedís qualque cosa als ajuntaments?, quan ens varen fer el pont sempre que varen poder, als consells insulars. Sempre, el pont sempre, als consells insulars. I respecte de les decisions dels consells insulars? Ni una. A Menorca tots els ajuntaments varen aprovar uns criteris de pla territorial. El Govern i el Grup Parlamentari Popular ho varen tirar en terra. Açò és el respecte que tenen als ajuntaments.

Per tant, bàsicament avui no tenen la més mínima raó, ni l'han tinguda mai, ni capacitat ni voluntat de decidir políticament. No en saben, no ho han fet mai, i a partir d'ara ho farem els consells. Ho farem els consells, i ho farem amb molta més capacitat, molta més eficiència, amb manco doblers, i estam totalment convençuts que en passar comptes haurem guanyat. Totalment convençuts.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Barceló. Sr. Huguet, tres minutos.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Deberían ser seis, esto ha sido un turno de réplica y contrarréplica. Yo empezaré diciendo, Sr. President, que no m'he assabentat molt bé en què havia contradit el Sr. Alorda, perquè del que m'ha contestat ha estat un poc a uns quants punts del que jo havia intervingut, però en cap no m'ha rectificat, perquè, sincerament, crec que no he entrat en contradicció amb ell, més aviat quan l'he al·ludit ha estat per dir-li que ens trobaríem per anar junts, no per anar en contra.

Miri, jo he d'entendre, Sr. Alorda, que quan haguem de negociar qualche cosa -perquè nosaltres qualche dia governarem, ningú no ho dubta- li donarem el mateix tracte negociador que el que hem rebut nosaltres. És açò el que vostè defensa? Queda la pregunta feta, i vostè la contestarà.

Respecte dels consells, llegeixi's la Llei, Sr. Alorda. La Llei diu que tenen després de l'acord de la Comissió Tècnica Interinsular un mes per poder manifestar-se en contra, o que no la volen rebre. Açò és el que diu la Llei, i se suposa que els que estam aquí asseguts ens hem llegit la Llei. Que facem altres coses al Ple? Potser, però la facultat legal, el fonament jurídic només és d'un mes, per poder dir que no.

Què mes? Home, Madrid; ja que parlam de Valladolid, Madrid té la culpa. No diré res més. Crec que no havia sortit per res, però alerta, Sr. Alorda, quan vostè o la Sra. Barceló han d'acudir a apedregar Madrid o al PP o al Govern de 16 anys, o no sé què, per defensar el que els toca fer ara com a Govern, alerta, alerta; és una bona defensa atacar, però els ciutadans se n'assabenten, que no tenen arguments per allò que nosaltres els demanam, que els únics arguments és dir "ho varen fer més malament; no en saben fer, (...)". Per l'amor de Déu!, no ho vull dir el que es gasten i com s'ho gasten aquest primer any per Menorca, per no fer res.

Protagonisme de qui? Protagonisme polític. Açò ningú no ho pot amagar. Protagonisme que vostès entreguen a Unió Mallorquina, tres diputats, i res més, i no estiguin empegueïts de posar-ho, ho fan a canvi de tenir el Govern de la comunitat. Però què és, que açò ha d'estar amagat? Què és, que s'empegueïxen de fer-ho? Açò són les lleis de transferències que vostès preparen, per defensar açò, i ningú s'ha d'empegueïr de dir-ho. Nosaltres defensam una altra cosa, per açò segons quan no votam, i quan votam deim per què votam i què farem quan tinguem l'oportunitat de negociar.

Bé, això del debat de la Sra. Barceló, ja ho he dit al Sr. Alorda, és a dir, que quan tinguem oportunitat de nosaltres oferir debat, els ho oferirem de la mateixa que vostès ho ofereixen, tres mesos o quatre abans, publicar al diari acords que després trobarem al Parlament. Els agrada açò? És açò que defensen?

Recursos, decisió, plans, directrius... Sra. Barceló, digui'm quan tingui oportunitat un pla o una decisió del Govern anterior en contra d'un consell insular, o que l'hagi perdonat, quan tengui ocasió, digui-me'n un.

Coratge, la Sra. Barceló vol coratge -ja acab, Sr. President, immediatament-, ni plans, ni lleis, ni...; coratge, els ciutadans per aguantar-los a vostès i al seu govern és el que han de menester, coratge.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr...

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Una pregunta concreta, me la han pedido. Un ejemplo...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Barceló, ya le he dado la palabra antes por alusiones. Ahora no tiene la palabra.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Me han hecho una pregunta muy concreta.

EL SR. PRESIDENT:

Se puede entender, dadas las intervenciones anteriores, que todo el mundo está a favor de la propuesta. Así lo considera la cámara. ¿Se puede entender que, entonces, la propuesta queda aprobada por unanimidad?

La propuesta de la Comisión Técnica Interinsular relativa a la atribución de competencias a los consells insulares en materia de ordenación del territorio se aprueba por unanimidad.

IV.- Compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 3615/00, relativa a projecte agroambiental per al manteniment del sistema tradicional ramader de l'illa de Menorca, aprovada pel Ple de la Cambra en sessió de dia 01.02.00.

Y pasamos al punto siguiente, cumplimiento de la Proposición no de ley número 3615, relativa al proyecto agroambiental para el mantenimiento del sistema tradicional ganadero de la isla de Menorca, aprobado por el Pleno de la cámara en sesión del 1 de febrero pasado, solicitado por el Grupo Parlamentario. Tiene la palabra el Sr. Guillem Camps, del Grupo Popular, para defender la propuesta.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Agricultura, ara fa exactament un any, era dia 30 d'octubre de 1999, que el Grup Popular va presentar una proposició no de llei a aquest parlament, referent al projecte agroambiental pel manteniment del sistema tradicional ramader de l'illa de Menorca; i es va tractar, va ser debatuda en Ple de la cambra i aprovada per unanimitat, i que d'acord amb el secretari primer del Parlament, ens diu que el punt primer, "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a promoure un programa agroambientals per a les explotacions agràries de l'illa de Menorca, declarada Reserva de la Biosfera, d'acord amb els objectius i criteris de la Unió Europea pel

període 2000-2006". I en el punt segon diu que "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a incorporar al pressupost de la conselleria competent en matèria d'agricultura una partida anual per a l'aplicació del programa agroambiental 2000-2006".

Avui, idò, pujam a aquesta tribuna per donar compliment a aquesta resolució aprovada en plenari, i hem de recordar fa vuit mesos, i que obliga el Govern a la seva elaboració, a dotar-la pressupostàriament per tot aquest període 2000-2006, i sobretot a la seva execució. Però avui vetaquí que ho feim en un moment on el camp de Menorca es troba en una situació extraordinàriament delicada per mor de la llengua blava; i avui també un dels motius de la seva ordre de dia 19, queda immobilitzat, nosaltres pensam amb unes possibilitats de venda de 40.000 caps de bestiar anuals per dos anys, que era font de riquesa, font d'ingressos per a tots els agricultors i ramaders de Menorca, que veuen minvada la seva rendibilitat.

Però és que encara que de tota aquesta problemàtica en parlarem segurament dijous en Comissió d'Economia, que supòs que no es desconvocarà, cosa que és habitual ja durant aquesta legislatura, voldria que en parléssim molt acuradament, perquè a Menorca hi ha una incertesa, tant és així que als escorxadors no volen bestiar oví, ha caigut el consum un 30%, i veim a més que des del Govern balear, des de la Conselleria d'Agricultura, un anunci que ens ha estranyat, perquè diu "la carn de me, demana-la de Mallorca". Jo li deman a veure si aquest govern només quatre illes tancades, un país virtual i tot fronteres; si el be de Menorca no és bo també per menjar, i el d'Eivissa i el de Formentera.

També recordar que el Parlament de les Illes Balears, amb la Llei 6/99 reconeixia que el món rural és d'interès estratègic i declarat d'interès preferent per la seva conservació. El mateix president del Govern, absent, el dia del debat d'orientació política general de la CAIB ens deia: "no hi ha sortides fàcils per al nostre camp, però us puc dir que des del Govern les trobarem. El Govern de les Illes Balears sempre estarà devora la gent del camp, conscient que es tracta també d'un sector estratègic com a sostenidor de l'equilibri ambiental. El consideram un sector, si em permeten la paradoxa, constructor del paisatge, i d'aquest tipus de constructors n'hem de menester molts a la nostra terra", jo els puc dir que enguany en tenim 15 menys, 15 llocs tancats, i si no prenem mesures ràpidament en tindrem 50, perquè la gent està totalment i absolutament desmotivada; i és per açò que nosaltres varem fer aquesta proposició no de llei fa precisament un any, quan hi havia la gran oportunitat per consensuar, per acordar, per presentar programes a Brussel·les sobretot pels fons europeus. Nosaltres consideram que tant el Feder com Feoga podrien dur amb cofinançament pel Govern central i Govern de les Illes Balears poguéssim nosaltres efectivament fer un projecte agroambiental, que la motivació del qual quina era? Donar confiança i sostenibilitat també al productor, i mentre açò durés, 2000-2006, trobar alternatives a la realitat que el 60% del producte final agrari comú va al subsector de la llet, i nosaltres el que pensàvem és que amb aquesta tranquil·litat el sector agroambiental, tots els pagesos, tota la societat rural menorquina pogués planificar el seu futur amb l'ajuda de tots,

perquè nosaltres pensam que aquest problema afecta realment tothom, que està per damunt els partits, i que tothom s'hi ha de posar, i en aquest sentit nosaltres no hem volgut mai fer una guerra, perquè el que hem d'aclarir són alternatives sectorials perquè el nostre camp sigui rendible; perquè, a més a més, tengui en compte, conseller, que a Menorca no hi ha més alternatives que formatge i llet, i així com aquí tenim altres oportunitats, ja sigui d'ametlles, ja sigui de fruites, ja sigui de verdures, ja sigui d'alternatives que molt bé teniu, a Menorca tenim una estructura productiva molt determinada, que depèn de la qualitat i de la millora genètica a les vaques per tenir projecció de futur, i sobretot amb una comercialització.

Aquesta proposició no de llei era un poc el conveni, el contracte amb el camp, era un poc dir que en tots els homes i dones que fan feina al camp des de les institucions de les Illes Balears volíem que tinguessin una alenada en 6-7 anys, mantenir uns ingressos per a les seves explotacions, la seva reserva mediambiental, atès que Menorca és illa de biosfera, i permetre així el desenvolupament sostenible. I açò era pensant punt de referència també amb Europa, i nosaltres pensam i pensàvem que era una projecte molt assumible per tots, per Brussel·les, per Madrid i per les Illes Balears, la comunitat autònoma i també la conselleria, perquè no s'ha d'oblidar que vostè, malgrat que les transferències són també al Consell Insular de Menorca, és el conseller de tota la comunitat autònoma, i per açò nosaltres avui aquí, en aquest moment, demanam una altra vegada que volem saber en quina situació es troba aquest projecte agroambiental per al manteniment del sistema tradicional ramader de l'illa de Menorca, i també ens agradaria saber amb quines quantitats, quines partides assignades anualment vostès tenen per a aquest període 2000-2006, perquè el consideram vital, independentment de les altres qüestions, dels altres ajuts, dels altres projectes, dels altres programes que vostè pugui tenir ja dins el pressupost de cara al 2000, nosaltres creim que és vital i és complementari a tota aquesta actuació, perquè si realment ens omplim tant la boca nosaltres, que volem una sostenibilitat, volem un medi ambient adient, volem vendre turísticament aquesta gran oportunitat i aquestes joies que tenim d'illes, nosaltres hem de fer tot l'esforç possible perquè els qui són els constructors d'aquest medi ambient, com diu el president, s'ho creguin de ver.

I nosaltres el que no hauríem d'anar a explicar és "ja t'ho farem, ja ho direm, ja ho pensarem, ja ho plantejarem a Madrid, Madrid no ens escolta i Brussel·les menys", sinó que el que s'ha de fer és donar ja pautes i directrius d'esperança amb fets. Aquest és el missatge que jo avui li voldria dir a vostè, conseller, esperança i fets; i aquesta és una oportunitat per aquesta proposició no de llei aprovada per unanimitat per tots els grups d'aquesta cambra, vostè tengui aquesta possibilitat de donar un cop d'aire fresc, un cop d'aire d'esperança a aquestes pageses i pagesos de l'illa de Menorca que tant s'estimen, que tant volen la seva terra, i que tant volen mirar pel seu futur, el futur d'ells, dels seus fills, de tota la nostra terra, i també de totes les nostres illes. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Camps. Por el Gobierno tiene la palabra el conseller de Agricultura, el Sr. Morro.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Camps, crec que la seva proposició no de llei i la seva intervenció avui efectivament dóna peu a la possibilitat d'explicar quina és la situació d'aquesta mesura, i per tant li agraesc que me l'hagi donada.

En el que vostè ha fet referència del tema de la llengua blava, en tendrem ocasió aquesta setmana de parlar-ne, però en tot cas sí que vull comentar el tema de l'anunci de premsa, que és un tema concret, que crec que té una explicació ben senzilla: a l'illa de Mallorca s'ha tirat endavant ja aquesta campanya; a l'illa de Menorca i a l'illa d'Eivissa hem volgut atendre els suggeriments dels consells respectius quant al moment de fer la campanya. Vostè sap que a l'illa de Menorca hi ha hagut unes circumstàncies diferents, hi ha hagut una problemàtica específica, que en tendrem ocasió, en el moment que vulgui, de parlar-ne, i ha paregut recomanable centrar la campanya en un altre moment pròxim, però que pot tenir més eficàcia. Per tant, es farà exactament el mateix suport a Mallorca com a Menorca i com a Eivissa, tot i diferenciar els moments, atenent a les realitats -jo crec que aquesta és una reivindicació de sempre d'aquesta cambra- les realitats diferents de cada illa, i que en el tema de la llengua blava també han donat lloc a situacions diferents. Evidentment el cas d'Eivissa ja val més no..., en sobren comentaris.

Quant al tema específic d'avui, jo puc dir com a frase inicial que l'ordre del Parlament s'ha complert, o almanco que s'han posat els mitjans, s'han fet les passes i s'han fet les gestions perquè es pugui complir. En tot cas dependrà de la nostra agilitat, de la nostra actuació, que el compliment sigui totalment efectiu i s'aconsegueixi allò que es vol obtenir.

Aquesta proposició no de llei parteix, a més a més de la importància que significa Menorca com a reserva de la biosfera, de la importància de l'activitat agrícola i ramadera en la preservació dels valors mediambientals i patrimonials de totes les comunitats, de les Illes Balears i de la resta de comunitats del planeta. Això fa necessari efectivament una política d'ajuts, fa necessari mesures de suport a la comercialització i promoció dels productes agraris o agroalimentaris, i fa també necessari l'adopció de mesures urbanístiques i d'ordenació del territori que preservin els sòls rurals i els alliberin de la pressió insuportable de l'especulació i la massificació constructora que tants de sòls ha fet malbé a les nostres illes. Crec que quan parlem de reserva de biosfera, quan parlem de valors mediambientals, al costat de les necessàries polítiques de suport econòmic i d'ajuts, també hem de parlar d'ordenació del territori i de mesures urbanístiques, perquè probablement són tan necessàries unes com les altres.

El Govern de les Illes Balears, d'acord amb aquesta proposició no de llei, i d'acord amb els seus propis

plantejaments, va promoure i així va presentar un programa mediambiental pensat per Menorca de cara al manteniment de les explotacions agràries de l'illa. Aquest programa, com d'altres aprovats des de cadascuna de les comunitats autònomes, es va trobar -tornam anar a Madrid, però, em sap greu, no em queda més remei, i el contrari seria obviar una part del tema- es va trobar que el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació va voler unificar totes les mesures agroambientals en un sol programa horitzontal estatal. Aquesta posició del Ministeri va tenir molts de problemes de coherència interna, i entre altres coses va provocar que la Comissió Europea retocàs bastant el programa inicial, que ara se sembla poc al que era en els seus orígens. Aquests canvis són producte del procés de negociació de la Comissió Europea amb els responsables del programa agroambiental del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació. Concretament la Direcció General de mesures d'acompanyament de la Direcció General de Desenvolupament Rural. Això ha duit a l'existència d'un sentiment de descontent de banda de la majoria de comunitats autònomes, ja que les mesures que cadascuna d'elles havia proposat, en un principi pensam adequades a la pròpia realitat, ara no se semblen en la seva totalitat a allò que havien estat originàriament, i poden tenir dificultats per a la seva aplicació al territori, i estam parlant de mesures clarament territorials, cosa que ens duu a reflexionar que potser hagués estat millor que aquestes mesures s'haguessin programat des del Pla de desenvolupament regional autonòmic.

Això no ha estat així, tenim el que tenim, i és a partir del que tenim que hem de veure la seva aplicació. La setmana passada el programa va ser aprovat pel Comitè d'estructures agràries, que és el pas previ a la seva aprovació definitiva, i la comunicació de la decisió per la Comissió Europea. Ara el Govern central desenvoluparà la normativa amb un decret, primer s'ha de comunicar al Govern central, s'ha de notificar l'acord de la Comissió, després vendrà un decret del Govern central, de l'Estat, i a partir d'aquí el Govern de les Illes Balears haurà d'establir el marc normatiu, les ordres, l'ordre concreta que permeti l'aplicació i l'adequació d'aquesta mesura.

Aquesta mesura inclosa dins les mesures d'acompanyament en aquest àmbit general, estatal, és la mesura 8.1, que es titula "protecció i revalorització del paisatge rural", i acull la proposta presentada per la comunitat autònoma de les Illes Balears que, com he dit, es va presentar pensant sobretot en la situació agrària i la situació de les explotacions agràries a l'illa de Menorca. Aquesta mesura planteja una sèrie de compromisos, una sèrie de plantejaments que li he de dir que incorporen la pràctica totalitat del plantejament de la proposició no de llei. D'entrada serà necessària l'elaboració d'un pla agroambiental de cada explotació que reculli i descrigui la totalitat dels elements que s'han de preservar, la singularitat d'aquests elements i la seva importància mediambiental, amb un pressupost per al seu manteniment i un calendari per complir els compromisos a cada explotació. També hi haurà el compromís de mantenir i actualitzar el quadern d'explotació. Abans de l'aplicació de la mesura es crearà un comitè tècnic per assessorar i fer una feina participativa, amb participació de tècnics i experts, establint condicions concretes de neteja, de períodes de realització, espècies vegetals recomanades,

calendaris de pastures, etcètera. Estam parlant evidentment, com li he dit, de la mesura "protecció del paisatge" que amb caràcter horitzontal de tot l'Estat ha estat la que s'ha presentat a la Comissió Europea.

Evidentment es plantejarà la conservació de la coberta vegetal, de les bardisses, dels bosquets que hi pugui haver a cada explotació, amb tota una sèrie de controls; el compromís de mantenir durant cinc anys l'activitat agrària a la parcel·la objecte de l'ajuda, i un mínim d'unitats d'elements significatius del paisatge que hagin de ser preservats. També hi ha la prohibició de la crema de rostolls, el manteniment de les guardes de bestiar en un bon estat sanitari, i unes mesures relatives a la càrrega ramadera segons les comarques, segons la pluviometria. Crec que s'acostaria al cas de Menorca a la proposta de la proposició no de llei en torn de les 0,75 UGM hectàrea i any, aproximadament. I aquesta mesura tindrà dues primes: una de 3.000 pessetes i una de 14.000 pessetes per hectàrea; una anirà vinculada, la de 3.000 pessetes, a la protecció i manteniment dels arbres no productius de l'explotació; i l'altra al manteniment i conservació de bardisses, tancats, parets de pedra seca tradicionals, antics camins agrícoles i passos de ramat.

Pertant, estam davant un marc normatiu que es mou en torn d'aquestes possibles 17.000 pessetes cada hectàrea, que amb això ja podem entrar a elements de quantificació, i que pensam que en línies generals respon a l'esperit de la proposta inicial formulada per la comunitat autònoma. És amb aquesta finalitat que als pressuposts de la comunitat autònoma en aquests moments en tramitació, al centre de cost 20401 s'ha incorporat la nova mesura, a la partida 77058, amb un import de 180.870.914 pessetes. En tot cas, un cop rebuda la notificació per part de la Comissió Europea, i aprovat el decret ministerial corresponent, el Govern balear procedirà a aprovar l'ordre oportuna i li puc assegurar, Sr. Camps, que cap agricultor de l'illa de Menorca quedarà exclòs si es vol acollir a aquesta mesura.

Amb aquesta mesura, per tant, s'ha donat i es donarà ple compliment a la comanda expressada per aquesta cambra el dia 3 de febrer de l'any passat, una mesura positiva que amb altres ens ha de dur a preservar el paisatge i l'entorn agrari de l'illa de Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Camps, para réplica.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Conseller. Me n'alegr que la proposició no de llei tiri endavant, en la seva concepció o en els punts que nosaltres ja dèiem. Per a nosaltres la proposició no de llei efectivament era un compromís, com abans li deia, entre les persones que fan feina al camp, al món de la pagesia, i el Govern, la societat millor dit, per mantenir l'explotació ramadera extensiva professional durant cinc anys, mantenint efectivament aquest entramat tan característic del camp menorquí que són les tanques, i el patrimoni rural construït, totes les cases de camp i tot aquest

entorn que fa tan entranyable i tan característic el món rural de la nostra illa. Evidentment una de les també importants per a nosaltres era no regar amb aigües subterrànies. En un període de molta sequera és imprescindible que es millori amb la reutilització d'aigües depurades o no, i que no es facin més pous possibles, que s'utilitzin i es regeneri tot (...) hidrològic, perquè és el que nosaltres tenim. No cremar rostolls, també el món del camp estava totalment d'acord amb la utilització de fertilitzants fer una agricultura més ecològica, jo crec que és una consciència que de cada vegada més tots tenim, i també Menorca. Abonar principalment amb fems, mantenir les càrregues màximes ramaderes, com deia, d'UGM; no transferir -i açò és importantíssim, conseller- ni cedir quota lletera fora de la comunitat autònoma.

Aquest seria un control també que dins aquestes mesures que vostè posa, a efectes sobretot que tota la societat rural menorquina pugui tenir en compte el que disposa, mantenir-ho, i que sigui productiu, perquè açò després vindrà lligar amb una indústria agroalimentària que farà possible, amb una bona comercialització i amb unes bones campanyes de promoció del formatge tradicional característic de l'illa de Menorca a la Península i a l'estranger, faran possible que aquesta viabilitat sigui productiva després al camp. El camp, jo pens que no està tant com per donar-li subvencions com per cercar-li alternatives productives, realment, que puguin, per ells mateixos, subsistir, que no hagin de parar cada dos per tres la mà per mantenir el camp de les nostres illes.

Tenir bestiar sanejat jo crec que és fonamental i bàsic i més ara, i en açò sempre ens trobarà al seu costat, que hi ha el tema de la llengua blava, jo crec que fer un seguiment molt exhaustiu de tota la cabana ovina, caprina i de vacum, a efectes, amb una sèrie d'anàlisis constants, de saber de quina manera repercuteix o pot repercutir en els vedells i després també a la possible comercialització i les conseqüències que açò pot tenir, amb una molt acurada prevenció sobretot del vector, que és qui transmet la malaltia.

I açò ens dur, efectivament, que les explotacions siguin homologades sanitàriament, i produïm les lleis d'acord amb l'exigència d'homologació de directrius europees i amb les exigències sanitàries, i mantenir, com no?, el nivell d'explotació.

En resum, nosaltres creim que s'ha de treballar urgentment i s'ha de tirar endavant aquesta possibilitat del projecte el més ràpidament possible, consensuï-lo amb el sector, amb la gent de Menorca, però revisi el pressupost, nosaltres consideram que 17.000 pessetes per hectàrea és una quantitat baixa que s'hauria, almenys, de duplicar, i amb açò hauríem de fer feina i nosaltres ens posam a la seva disposició en aquest sentit per ajudar-lo que sigui sempre possible, que siguin uns capitals suficients perquè puguem donar aquesta tranquil·litat i aquesta projecció de futur a Menorca.

Per acabar, l'únic que voldria és que tengués clar açò, que el 65% del producte final agrari del subsector DT a Menorca, que el projecte aquest li demanaria que sigui factible, que sigui fefaent, que el posin en marxa, el consensuï amb el sector, i, una vegada passada l'etapa de diagnòstic, amb què nosaltres

estam totalment i absolutament d'acord, ja és hora d'actuar, i el que li deman és que, per favor, ho faci urgentment perquè el camp de Menorca es mor.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Camps. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Camps, pens que el que ha introduït vostè, de consens amb el sector, ha de ser una condició d'aquestes mesures i de totes les altres i que, efectivament, a l'illa de Menorca es donen unes circumstàncies excepcionals quant a territori, quant a conformació d'un paisatge rural extraordinàriament ben definit que fan necessari un gran esforç i la participació de les administracions, d'una manera decidida, per preservar-lo.

Jo coincidesc amb vostè que aquestes dues primes són baixes, com he dit abans, estan dins el marc d'una mesura estatal, en tot cas, per ventura, si el conjunt d'iniciatives i el conjunt d'actuacions es fan quan toca i com més aviat millor, es pot aconseguir un efecte que sigui com vostè deia, d'esperança, evidentment aquesta mesura, amb ella mateixa, no ho podrà fer, aquesta mesura serà una mesura complementària d'altres, que en ordre al suport a la comercialització dels productes, o en ordre a la millora de les explotacions, n'asseguri la seva viabilitat, però jo crec que és positiu, tenim una mesura més, positiva, sense dubte voldríem que fos molt més, però és la que, avui per avui, ha estat possible tenir, i apliquen-la amb la major rapidesa possible.

En tot cas, jo crec que els temes que vostè ha dit, de no cremar rostolls, d'adobar disminuint, com diu la proposició no de llei, fertilitzant i pesticides, estan inclosos dins les condicions d'aquesta mesura, i els temes dels regs amb aigües depurades o la cessió de quota lletera no hi han estat inclosos, possiblement perquè a nivell estatal, les problemàtiques no són exactament les mateixes, i el Ministeri no ho ha considerat oportú o a la negociació amb la comissió s'han volgut excloure aquestes qüestions. En tot cas, coincidesc que tant evitar la cessió fora de quota lletera com assegurar el reg amb aigües que no siguin subterrànies, és prioritari.

I el que sí, i ja per acabar voldria dir, és que jo crec que també hem d'evitar tenir una imatge catastrofista o catastròfica del sector agrari i ramader, especialment a l'illa de Menorca, l'illa de Menorca compta amb una presència important del sector, i estic convençut que, a pesar de les dificultats, se sabran trobar esforços, idees i recursos econòmics, per treure-les endavant.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Conseller. Y con esta intervención se acaba el punto del orden del día y, por tanto, el pleno. Señores y señoras, muchas gracias, se levanta la sesión.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma